

AVE MARIA

December 1928.

Nabožno-pouční mesečník.

20. letník.

Manager-Vodja uprave:
Rev. Blanko Kavčič.
P. O. Box 443,
Lemont, Ill.
Phone Lemont 100-J2

"AVE MARIA"

Issued every month by

THE FRANCISCAN FATHERS
P. O. Box 443,
Lemont, Illinois.

Editor — Urednik:
Rev. Salezij Glavnik,
P. O. Box 443,
Lemont, Ill.
Phone Lemont 100-J2

In the interest of the Order of St. Francis.

Subscription Price \$3.00 per annum.

Entered as second-class matter August 20, 1925, at the post office at Lemont, Ill., under the Act of March 3, 1879. Acceptance or mailing at the special rate of postage provided for in Section 1103. Act of October 3, 1917, authorized on August 29, 1925.

Z dovoljenjem in odobrenjem prečastitega predstojništva.

Izšel je KOLEDAR za leto 1929.

Ima izredno zanimivo vsebino. V njem je skoro vse izvirno. Marsikaj, kar je prinesel letošnji koledar, bo obdržalo trajno vrednost. Trajne vrednosti je med drugim izboren spis dekana Šavsca o profesorju čebelarstva Rev. Jagru. Izredno zanimiv je tudi članek našega pesnika Mr. Ivana Zormanca o "Petju in narodnosti v Clevelandu". V koledarju je zraven tega še poseben Mladinski oddelek z angleškimi članki. Stariši, opozorite na to vašo mladino!

Vse rojake bodo nadalje zanimala številna poročila iz naših naselbin v Ameriki. Velike važnosti je zlasti tudi razgled po katoliškem svetu izpod peresa prof. Pavlina. Politični pregled pa je zopet zelo skrbno sestavil prof. dr. V. Šarabon.

Rojaki, sezite po novem koledarju in ga čim prej naročite pri Upravi Ave Marije, Box, 443, Lemont, Ill.!

Iz Upravištva.

Romarjem in drugim Slovencem po širni Ameriki naznanjamo, da imamo v zalogi različne molitvenike, rožne vence, svetinjice, kipe in razne znake. Lemontski samostan je dal naročiti tudi zelo lepe razglednice in te razglednice Vam pošljemo na dom, ako jih želite. Prav po ceni so, dasiravno so nekaj izrednega. So peterobarvne in na izbiro so Vam štiri različne vrste: Samostan od spredaj, Cerkev od znotraj, Romarski dom, Pogled na jezero ob shodu. — Naročite jih, dokler so še v zalogi! Razveselili se jih boste, ko jih boste videli.

Izmed knjig zlasti priporočamo: **Sv. pismo nove zaveze; Apostolski molitvenik**, v katerem se nahajajo prelepe vzhodne obhajilne molitve; **Zvezde in cvetice**, kjer boš našel marsikaj, kar ti bo povzdignilo srce k Bogu; **Žena z zaprtimi očmi**, krasen roman služkinje-plemkinje.

Pri nas zamorete naročiti tudi **dr. Kernovo knjigo English-Slovene Reader**. Kdor pa hoče tukaj rojenega Slovenca razveseliti z lepim angleškim prevodom najbolj znanih slovenskih pesmi, naj piše **Mr. Ivanu Zormanu, 6820 Edna Ave., Cleveland, Ohio**.

Ne odlašajte, obnovite naročnino za Ave Marijo!

Tistim, ki že dalj časa dolgujejo za naš list, smo poslali prošnje za obnovitev naročnine. Naj se vsi odzovejo in naj ostanejo zvesti edinemu katoliškemu mesečniku za Slovence v Ameriki. Podpirali ste ga velikodušno tedaj, ko so bili težki časi zanj in ko je moral orati ledino katoliške misli med ameriškimi Slovenci. Podpirajte ga tudi sedaj, ko gleda s samozavestjo naprej v lepšo bodočnost.

Vemo, da Vas stiskajo slabe delavske razmere, vendar pomislite, da se zaveden katoličan ne ustraši žrtev. Glejte, **niti enega centa na dan Vam ni treba žrtvovati** in Ave Maria bo plačana za eno leto. Če ne morete plačati naročnine za celo leto, plačajte samo za pol ali samo za četrt leta. Povejte, da imate voljo, podpirati še zanaprej naše dobro delo in nam pomagati pri rešitvi neumrjočih duš. Gospod Bog Vam bo gotovo plačal Vašo pomoč in Vam pomagal pri Vaših podvzetjih. Zaupajte vanj in podpirajte nas še nadalje. To Vam kličemo iz dna srca:

Slovenski frančiškani v Lemontu, Ill.

"AVE MARIA"

je glasnik katoliškega življenja slovenskim izseljencem v Ameriki in porok zvestobe Kat. Cerkvi.

Naročniki so deležni vseh duhovnih dobrot in milosti frančiškanskega Komisarijata.—
Naročnina \$3.00, z u n a j
Združenih držav \$3.50.

December 1928.

Izdajajo slov. frančiškani v Ameriki.

20. Letnik.

Francišek in betlehemsko Dete.

Rev. Odilo Hajnšek, O.F.M.:

IRNO je spavalo malo mestece Greccio na sveto noč leta 1223 in snivalo čudovite sanje. Nad 700 božičnih noči je že gledalo zvezdnato nebo od tistega časa. Radostno pričakovanje je razlito nad bornimi poslopji bornega mesta. Toda, glej! Naenkrat vse živo po ulicah! Kakor zvezda repatica — nekaj čudovitega — se prikaže ubožec asiški sredi ulic. Njegov obraz se sveti v žarni svetlobi in meče iskre naokoli v skrivnostno noč. Okrog sebe ima trumo nedolžnih otrok, ko kristal čistih detinskih src, ki so pa v primeri z njim le blede, medle lučke, lepo bliščeče zvezdice sicer, toda zvezdarepatica — Francišek — jim jemlje sijaj. O ta-le truma, kako ti to vriska in skače, skače in vriska v nedolžni razposajenosti umbrijskih malčkov!

Francišek, kam? Ven iz mesta, ven pod milo, prosto nebo, ven, da se mi razširi srce, da se mi razveseli duša v sestri naši, ljubljeni naravi. Ven, kjer rose zvezdice iz neba zlato v drhtečem svetonočnem miru. Žarno bakljo dviga svetnik v rokah in upira svoj jasni pogled kvišku v plameneči, visoki nebesni obok. Otročičev zbor mu vriskaje in skakljaje sledi. Eni vodijo poleg sebe nedolžne ovčice, drugi pa drže v rokah bele lilije.

In brat Leon, ovčica božja, stopa v svetem navdušenju tik ob svetniku, in drugi bratje: dobri Ruffin, boguvdani Masej ter priprosti Egidij.

Med potjo se pogovarjajo. Poslušajmo! Francišek govori: Kaj praviš: petek in post! Sveta noč je nocoj in nič petek! Če bi stene mogle jesti meso, pa bi jim ga dal na sveti večer. O, bratje, je dejal, ko je videl, kako so se zgrinjali okrog njega: če bi poznal našega kralja, bi ga prosil, naj bi ukazal, da ljudje natrosijo ta sveti dan ob potih zrnja za naše sestrice ptice, zlasti za naše bratce škr-

jančke, da ne bi trpeli gladu na tako veliki praznik. Vsak pa, ki ima živino v hlevu, bi ji moral dati prav dobro klajo na ta dan iz ljubezni do Deteta Jezusa, ki je bilo rojeno v jaslih. Bogatini pa bi morali nasititi vse ubožce. Tako vesel sem danes! Saj vam ne morem povedati, kako zelo sem si želel, odkar sem prišel iz Svete Dežele, da bi mogli obhajati sveto noč prav tako, kakor je bilo tedaj, ko je bil Jezus resnično rojen. Stal sem tam v Betlehemu in vse natančno videl. O bratje, saj nisem verjel samemu sebi, da je res, da sem resnično na onih svetih tleh. In sem v duhu zagledal Dete božje in sem občutil tisto noč, tisto čudovito noč. Kaj menite, da je bilo to kar tako, da je prišel sam Bog, sam veliki Stvarnik na svet? Pa vprašajte koga v nebesih, če bi danes hotel na zemljo še enkrat med nas nespametne in nadležne grešnike? Ne bi prišel — nihče! A Gospod, ta naš mili, dobri Jezušček, On je prišel. In kako je prišel?! Le neskončna ljubezen, ki je Bog, zamore kaj takega.

Pa sem si mislil kako bi bilo, če bi praznovali kdaj tukaj v naših gorah isto presveto noč. Premišljal sem in premišljal. Pa ko je bil gospod Giovanni Velitta tako dober in ljubezniv — glejte ga — tamle stoji! Pozdravljen, plemeniti signor Giovanni! Priklonite se mu, bratje, prav lepo! Ko je bil tako ljubezniv, da nam je podaril kos gozda s skalo, sem ga še prosil, naj nam pripravi za nocoj v oni votlini prave pravcate jasli in naj prižene volička in oslička, kakor je bilo resnično takrat v Betlehemu. Tule ovčica božja, ljubi brat Leon bo pel sv. mašo, mi bomo pa v duhu vsi tam v Betlehemu in bomo slavili prihod Gospodov. Tako, glejte, zdaj se pripravimo!

Truma vsa prevzeta pričakovanja in nestrpnega hrepenenja, kaj se ima zgoditi, dospe v gozd. Ne-

hote in nevede zdrkne na mehki, nežni baržunasti mah, solzeč se v tihi sreči.

O Francišek, Francišek, kaj si naredil, kdo ti vendar navdihuje take misli?!

V gozdu ob skali, na vitko jelko naslonjen stoji oltar, poleg oltarja skrivnostne jaslice, v njih borna slama in plenice. Vse naokrog na mehkem mahu spe snežnobela jagnjeta.

Ponižno so obstali bratje, ko se je Francišek ogrnil s plaščem dijakona in si je Leon nadel mašna oblačila. Osliček in voliček sta stala vsa pohlevna pri jaslicah.

Iz daljine priplava glas zvona. — Iz neba pade polnoč. — Gloria in excelsis Deo — slava Bogu na višavah — se razlega po gozdu med drevjem v božično noč — mehkonežni, srebrnočisti "Gloria" ovčice božje, brata Leona, mladega, blagega frančiškana duhovnika. Globoko sklonjeni so klečali bratje, plamenice so prasketale, trepetale so vejice nad

Prve jaslice.

njimi. Zdi se, da krone v drevju gore, čuje se, kako nebeški angeli brenkajo v njih na zlate citre, strmeči nad Franciškovu otroško priprostostjo. Svetlikala se je siva skala, voliček je drhtel in mahal z repom, osliček je mežikal, ker ni bil vajeen take iluminacije. Brat Leon je molil z dušo in s telesom, Francišek pa je stregel pri sv. maši in je bil videti bolj in bolj dvignjen od zemlje. Giovanni Velitta je klečal prav tik oltarja in venomer zrl v jasli.

Naenkrat utihnejo angelske citre, ubrano petje se poleže, množica je vsa na kolenih. Tiho, vse tiho . . . Ne! Srebrni glas drobnega zvončka se razlega po gozdu, razlega visoko gori nad drevje — do nebes. Brat Leon povzdiga pred oltarjem čisto, najsvetejšo Hostijo.

O Čudoviti, Svetovavec, Bog, Močni, Oče prihodnjega veka, Knez miru — pridi, pridi . . .

Osliček striže z ušesi, bratje se trkajo na prsi, Leonu pa zastaja srce.—Ubožec Francišek, kje si?!

Vzdignjen nad zemljo v svetem zamaknjenju, odet z žarno svetlobo, sredi angelskih krdelov plava Francišek kot skrivnostni cvet — lilija med lilijami — skrivni cvet, ki široko odpre svojo čašo, ko posveti božje Sonce nanj. Zdaj se sklone Francišek nad jasli, nebeška svetloba se je blestela na njegovih licih, smehljal se je, iztezal roke, gibal s prsti, kakor bi hotel božati nekoga . . . Nekoga? Tudi signor Giovanni vidi: "Jezušček je," je skoraj vzkliknil na glas in si ni upal zasopsti. "Jezušček," so hoteli izreči vsi, a le oči so govorile in roke, ki so se tesneje oklenile druga druge v molitvi. In oče Francišek se je sklonil še nižje in Jezušček se je smehljal, dvigal nežne, bele ročice, tenki prstki so se zagreblili v Franciškovo brado, se vzpeli na raskavo lice, ga božali. Francišek se je zgrudil na kolena ves onemogel, poljubljal ročice, se potopil v ljubezniva, ko kristal čista očesca, zavzdihnil iz dna duše, da je zavzdihnilo v vrhovih in je zašelestelo suho listje . . . Zvonček je zdaj molčal. Pozvanjalo je v dušah. — Dete božje je zganilo drobno nebeško ročico, nato je izginilo. Slamnate bilke so vzdrtete v jaslih. Z globokimi zdihljaji, ves strt od čudežne pobožnosti, prepoln čudovitega veselja je vstal sv. Francišek in je pričel govoriti na glas. Razvnete ustnice mu drhte, iz njegove duše vro najsvetejše misli, iz njegovih ust se kar sipljejo besede, besede tako tople, tako mehke, tako navdušene, da se srca vseh tope prevelike ginjenosti. Govoril je z močnim in čistim glasom ter je pozval vse, naj se odpravijo na pot za najvišjimi blagri. Od njegovih besed je kapljala sladkost. Govoril je o siromaškem kralju, ki je bil rojen to noč in ki je Gospod Jezus v mestu Davidovem. Kadar pa je hotel izreči ime Jezus, ga je premagal žar ljubezni in je rekel samo: Dete iz Betlehema. Besedo Betlehem pa je izgovarjal jecljaje kakor mlado jagnje, kadar mekeče iskajoč svojo mater. Če je pa le kdaj imenoval Jezusa, je vselej potegnil z jezikom preko ustnic, kakor bi okusil največjo sladkost, ki jo je pustilo to sveto Ime, ki je šlo preko njegovih ustnic.

Prav pozno so se bratje razšli in božje Dete je šlo z njimi. Giovanni Velitta in drugi, ki so bili pri tej prvi polnočnici in prvih jaslicah, pa so bili prepričani še bolj do dna, da je skromni Francišek — svetnik.

To je ljubezniva zgodba Franciškovih jaslic. Ob spominu nanjo se tudi naše duše potope v nekdanje detinske misli, ko smo čakali v domači rojstni fari na lepo polnočnico. Blažene misli! O da, vedno morajo stati v naših srčnih hramih ljubeznive jaslice, najslajši spomenik našega serafinskega očaka.

O da, jaslice v naših srčnih hramih — kaki sladki spomini! Kaka neizmerna sreča! In naša srca so Tvoja, Ti Kralj novorojeni! Vsaka moja misel je naravnana k Tebi, ti ljubezen večno mlada; vsak srčni utrip za Tebe, Dete! O kdo naj ne pade pred Tebe?! Angeli so peli Tebi slavo, vso višavo so prepregli z lučkami in rosili mir, sveti mir, ljubezen Tvojo, odpuščanje vsem in milost vsem ljudem. V jaslih ubožnih na slami počiva On, ki se mu klanja serafov zbor.

Priprosti pastirčki so Ti piskali, o Bog, na svoje piščali; vsak nedolžno jagnje vodi, raj se jim smehlja v očeh.

Trije Modri iz daljne dežele so Te okovali v zlato in Te obdali s sladkimi dišavami in s kadilom. Otročiči z nežnim cvetjem Te obsipajo, vence Ti ovijajo okrog prijaznih jaslic.

V belem oblačilu Ti je že položilo na tisoče zornih mladenk k nogam nedolžno duhteče šmarnice in na milijone deviških mladeničev Ti je prineslo li-lije v dar.

Mi pa gledamo te vrste jasne, sončne, srečne, vsi prevzeti hrepenenja: O da, sredi sem med vami!

Kaj naj Ti dam jaz, o Dete? — nam zajoka uboga duša. O, kaj naj dam Ti, trnje v travi, kaj pri-

čakuješ od mene, kamena v puščavi? Prazne so naše roke.

Sprejmi naše misli in želje, o Dete! Sprejmi našo dobro voljo, sprejmi moje ranjeno, upehano srce, Tvoje je, tukaj ga imaš.

Vsa narava čuti takorekoč rojstvo božje. Hvalležno trepetajo in migljajo zvezdice v božični mir in šepetajo skrivnostni spev — slutijo ljubezni božje vir. Kot nanizani cekini vise iz neba, kot rubini se iskre v vročih žarih. O, misel jasna, odplavaj k njim, k božičnim zvezdicam, pa jim povej, da so naša srca njih plameneči bratje, polna svetonočnih sreč . . . Naša srca so dar Njemu, najlepšemu izmed otrok človeških.

Tajno čuje se zvonjenje, ziblje se v skrivnostno noč, v duši polje hrepenenja, v prsih se budi nam moč. O, vi topli, mehki napevi — cela narava pije vaše zvoke! O svetonočni glas zvonov, poleti čez belo goro, splavaj pesem tiha, lahkokrila, splavaj v nebni dvor, pa se združi z rajsko melodijo angelskega kora: Gloria in excelsis Deo — pax hominibus — Slava Bogu na višavah, mir ljudem — in dostavi napev:

Naša srca novorojenemu Kralju!

Nove fonografske ploše.

Ivan Račič:

III.

Božič v Ameriki združuje bajne čare svete noči z obiskom darežljivega sv. Miklavža. V stari domovini obišeče sv. Miklavž vse pridne otroke v noči pred 6. decembrom. Nato se poda v Ameriko in pride sem ravno za sveto noč. Njegov spremljevalec, parkelj, pade med potjo najbrž v morje, ker ga v Ameriki sploh ne vidimo. Sv. Miklavž ima navidezno bolj rad nas Amerikance kakor naše rojake v stari domovini; tam obdaruje samo otroke, tukaj pa obdaruje otroke in odrastle.

Nekaj lepega pa imajo o Božiču naši rojaki v stari domovini, česar v Ameriki ne vidimo drugod kakor po cerkvah, — jaslice. Doma so jih postavljali do malega pri vsaki hiši.

V Ameriki ne postavljamo jaslic, pač pa božično drevesce, obenem se pa na sveti večer skrbno pripravljamo ne le na prihod nebeškega Deteta, ampak tudi na obisk darežljivega sv. Miklavža.

Jaslice so brez dvoma veliko pomembnejše kakor je božično drevesce in sveta noč je sama na sebi dovolj lepa in čudovita brez prihoda "sv. Miklavža",

vendar mi američanskih navad ne moremo spreminiti. Ker so naši rekordi namenjeni pred vsem američanskim Slovincem, smo morali namesto prizora ob jaslicah podati prizor pri božičnem drevescu, združen s prihodom sv. Miklavža.

Mala Marjetica nestrpno pričakuje, kdaj pride Santa Claus, kakor kličejo sv. Miklavža v Ameriki, skozi dimnik. Da bi se mu bolj prikupila, se je bila naučila več lepih pesmic na pamet. Njeni sestre Anica in Dorica sta se pripravili z lepim dvosplovom. Vse tri so radovedne, kaj jim bo prinesel Santa Claus. Končno vendarle zašumi v dimniku in . . . naročite si ploščo "Pri božičnem drevescu", pa boste slišali, kaj se je nato zgodilo!

Marjetica je znana pri sv. Štefanu v Chicagi pod imenom Berenice Fajfar. Dasiravno je zelo zelo mlada in zelo zelo majčkena, vendar je korajžna in izredno pripravna za javne nastope. Pokazala se je že večkrat na našem odru s kakšno deklamacijo; pozdravila je tudi našega opernega pevca Mr. Šublja ter mu povedala, da ji je s svojim petjem srček

vzel. Njen oče, Mr. Joe Fajfar, je eden najbolj delavnih in najbolj priljubljenih oseb v župniji sv. Štefana.

Dorica, ki poje sopran na vseh rekordih, ki jih je izdelala "Adrija", je Miss Justina Kosmach. Ona je že več let "prima donna" pri "Adriji" in študira glasbo z veliko vnemo. V otroških letih ji je bolezen vzela vid, vendar zdravniki zagotavljajo, da bi spretna operacija odstranila mreno z oči in ji vrnila pogled. Justina si ne beli veliko glave zaradi tega, temveč je zmeraj vesela in korajžna. Vkljub omenjenem zadržku si je pridobila precej visoko šolsko izobrazbo, kakor malokatera slovenskih deklet v Chicagi in je pri neki priliki dobila tudi prvo nagrado za pisanje na stroj. Dasi v Ameriki rojena, govori tudi prav gladko slovensko.

Anica, altistinja na rekordih "Adrije", Mrs. Edward Sinkovec. Njeno dekliško ime je Mary Kochegar. Tudi ona se je učila petja in glasovirja in je skupaj s svojim sedanjim soprogom več let pela pri Adriji. Bila je med našimi altistinjami to, kar je bila in je Justina med sopranistinjami. "Adrija" je lahko ponosna na ti dve pevki.

Kdo je bil Santa Claus, ne bom povedal. Videli ste ga do malega po vseh naselbinah, in kakor na rekordu, tako tudi v navadnem življenju večkrat reče "dobro, dobro!"

Tudi kdo je bil hišni oče, ne bom povedal. Ko bi tega človeka ne bilo, bi imeli pevci "Adrije" nebesa na tem svetu. Ta nesrečni človek pa zmeraj gleda, kje bo našel kakšen "trubel".

Še par besed o "šopku božičnih pesmi"!

Prvo pesem je uglasbil mladi slovenski cerkveni skladatelj Rev. Alojzij Mav, osebni prijatelj našega misijonarja Rev. Odilona. Druga pesem je Riharjeva, tretje pa smo se naučili od prekmurskega pevskega zbora "Jezero". Tenorski part poje tukaj, kakor tudi na drugih rekordih "Adrije" Mr. Ludwig Skala, bivši predsednik "Adrije". Kakor prej omenjeni dve pevki, tako se tudi on z veliko vnemo uči solo-petja. Vsled svoje poroke z Adrijino pevko Miss Antoinette Kozjek, je stopil v zvezo z glasbeno nadarjeno rodbino, ki je dala Adriji že celo vrsto pevk in pevcev.

Nameraval sem nekoliko opisati tudi rekord "Slovenska polnočnica", pa sem ravnokar prejel pismo od upravitelja Ave Marije, da so morali na-

Marjetica: Berenice Fajfar, Chicago.

ročiti že drugo veliko zalogo tega rekorda. Če je tako, potem je vsako pisanje nepotrebno.

Edino, kar moram še reči je, da Vam vsem dragim ameriškim rojakom želim prav vesele božične praznike!

P. S.:—Naslednjo mično pesmico deklamira Marjetica na rekordu "pri božičnem drevescu". Poslal nam jo je iz stare domovine nalašč za to priliko Rev. Krizostom Sekovanič, generalni lektor, sošolec in redovni sobrat Fathra Odilona.

Rev. Krizostom Sekovanič:

Verica se pelje k polnočnici . . .

Cingel, cingel cin . . .	Vzpne se vranček,
čez polje zveni,	kakor blisk drvi,
Verica se pelje	vetre se zasmeye
k maši polnočni.	Verici v oči.

S toplo ruto	Dalje, dalje,
je ogrnjena,	mimo hiš in koč,
očki radovedni	čez stezice dalje
skozi kukata.	v mrzlo sveto noč.

"Dirjaj vranček,
dirjaj, kar se da,
jaslice bi rada
že zagledala!"

Cingel, cingel cin . . .
čez polje zveni,
Verica se pelje
k maši polnočni.

Govor sv. Leona Vel. na božični dan.

Rev. Pavel Podbregar:

PREDRAGI! Veselimo se v Gospodu! Naš duh naj se raduje, kajti prišel je dan, ki nam je prinesel odrešenje. Preroki so nam napovedali, da bo tu kmalu naša sreča. Vsako leto praznujemo skrivnost našega odrešenja, ki je bila obljubljena v začetku in v polnosti časa dopolnjena. Primerno je, da na današnji dan dvignemo svojega duha v nebeške visočine in počastimo to božjo skrivnost. Kar je Bog v neizrazni milosti izvršil, tisto mi slovesno praznujemo. Hudobni duh je prinesel v strupeni nevoščljivosti smrt, zato je vsemogočni in usmiljeni Bog, čigar bistvo je dobrot, čigar volja moč, čigar delo usmiljenje, vnaprej napovedal zdravilo, ki ga je božja ljubezen določila za človeštvo. Tisti Bog je pokazal na ženo, ki bo strla glavo kači. Menil je na Kristusa, ki bo prevzel v mesu človeško naravo; rojen iz Device bo uničil po brezmadežnem rojstvu pokončevavca človeškega rodu. Hudobni duh si je domišljjal, da je človek vedno pogubljen vsled izgube božjih darov. Hudobni duh se je hotel tolažiti, češ, saj je človeka zadela enaka usoda. Domišljjal si je, da Bog ne bo izpremenil načela stroge pravičnosti. Zato, perdragi, je bilo treba tihega načrta.

Neizpremenljivi Bog je v svoji očetovski ljubezni izpeljal tiho skrivnost in tako bo človek rešen kljub zviti nakani hudobnega duha. Prišel je čas, ki je bil že naprej določen za odrešenje človeškega rodu. V novih okoliščinah in na nov način postane Sin božji, Jezus Kristus, človek. Zapustil je nebeški prestol, ne da bi izgubil veličanstvo svojega očeta. V novih razmerah sam po bistvu božanstva neviden, viden pa po naši človeški naravi. On, ki je nedoumljiv, je hotel, da bi ga umeli.

Gospod vsega veseljstva je prevzel naravo hlapca, da bi zakril neskončno dostojanstvo božjega bilstva. Bog, ki ne more trpeti, je postal človek, da more trpeti. Postal je umrljiv in se uklonil postavam smrti. Na nov način pride na zemljo. Spočet v Devici, rojen iz Device, brez mesenega poželjenja v očetu in brez zgube devištva v materi. Primerno rojstvo prihodnjega Odrešenika, ki vsebuje bistvo človeške narave in ničesar ne ve o madežu človeškega mesa. Njegovo rojstvo sloni na božji moči. Zato si ne smemo nikakor predstavljati samo človeške narave rojene, ampak tudi voljo tistega, ki se je rodil na način, kakor je sam hotel. Prišel je gospod Jezus Kristus, da bi odvzel naše madeže, ne pa, da bi se sam omadeževal. Postal je človek, da nas ozdravi. Rojen pod posebnimi okoliščinami prinese človeškemu telesu novo božje darilo neomadeževa-

ne čistosti. Ohranil je devištvo svoje matere. Saj je Duh božji sklenil popraviti, kar je bilo razbito, in poravnati nalomljeno ter pripomoči devištvu do zmage in pomagati vsemu človeštvu, da vzljubi čistost, ki naj je cilj posnemanja.

Jezusovo rojstvo temelji na dobro premišljeni podlagi. S tem dejanjem hudobni duh ni nič zvedel, da je človeškemu rodu rojen Odrešenik. Hudobnemu duhu je bilo prikrito spočetje Jezusovo od Sv. Duha. Menil je satan, da je rojeni Kristus enak drugim otrokom in da ima isto izvirno naravo, kakor vsi drugi.

Kristusu, ki z nami sočustvuje, je bilo mnogo sredstev na razpolago za naše odrešenje, a izvolil si je to pot. Za uničujoče delo hudobnega duha se Kristus ni poslužil svoje vsemogočnosti, ampak uporabil je načelo pravičnosti. Ni si brez vzroka prilasčeval nekoliko pravic prevzetni sovražnik, da je gospodovavec vsemu človeštvu. Ni bilo krivično, ako je brezobzirno vladal nad nami, ki smo se s svobodnim privolenjem odtegnili božjim zapovedim in se po satanovi zvijači raje njemu pokorili.

Usmiljeni in vsemogočni Odrešenik se je tako včlovečil, da je svoje božanstvo zakril v plašč naše slabosti. Tako je bil zviti satan premagan, ko si je mislil, da zmaga nad človeškim rodom. Hudobni duh si je predstavljal, da je dete Jezus enako njemu podložno, kot vsi Adamovi otroci. Videl je, da Jezus joka. Podvrgel se je Mojzesovi postavi glede obrezovanja. Razvijal se je dalje stopnjema iz deške v mladeniško dobo. Satan mu je povzročil zaničevanje od strani njegovih sovrstnikov in rojakov. Nakopičil mu je skušnjave. Vedel pa ni, da ta nima taistega izvora greha, kakor vsi drugi ljudje. Hotel je izvršiti obsodbo nad pokvarjenim človeškim rodom; a s tem je prekoračil pogodbo, na katero se je zanašal. Hotel je tudi kaznovati njega, pri katerem ni našel nobene krivde. Uničena je pogodba. Vsled krivične zahteve je raztrgano dolžno pismo. Zvezan je močni satan z lastnimi verigami. Napad hudobnega sovražnika je odbit z njim samim. Knez tega sveta je povezan, "posode ujetništva" so mu iztrgane. Po grehu omadeževana narava je dobila nazaj prvotno dostojanstvo. Smrt je premagana s smrtjo, rojstvo po rojstvu obnovljeno, suženjstvo pa je po odrešenju uničeno. Po prerojenju je spremenjeno rojstvo in grešnik je po veri opravičen.

Kdorkoli si že, ki se ponašaš s krščanskim imenom, vpoštevaj v pravični sodbi milost zopetne sprave. Omogočeno ti je, ko si bil že takorekoč zavržen in izgnan iz raja in ko nisi imel nobenega u-

Žena s soncem obdana—Brezmadežna.

panja več, da se lahko vsled včlovečenja večne Besede povrneš nazaj k Stvarniku ter se po Jezusu približaš nebeškemu Očetu. Iz suženjstva si osvobojen; nisi več tujec, ampak posinovljenec. Preroben v Duhu božjem si prejel milost, ki je nisi imel po naravi: sedaj smeš imenovati Boga svojega Očeta. Oproščen si krivde hude zavesti, dvigni svojega duha v nebeške višave! Podpiran po milosti od zgoraj, izpolnuj v vsem božjo voljo! Dokler si na zemlji, ravnaj se po zgledu angelov. Osrčuj se ob moči teh neumrljivih duhov. Poln zaupanja se bojuj zoper sovražnikove skušnjave. Ko držiš dano prisego kot vojščak nebeške trume, nikar ne dvomi, da ti ne bo dodeljen venec zmage v taborišču večnega kralja. Ravno vstajenje te bo pripeljalo do neminljive sreče nebeškega kraljestva.

Zato, predragi, ko polni zaupanja pričakujete bogatega plačila, ostanite zvesti v veri, ki naj je glo-

boko vkoreninjena v vaših srcih. Skušnjavec, čigar oblast je Kristus sedaj odvrnil od vas, skuša, da vas zopet zapelje na kak način. Satan je tudi tisti, ki premoti priproste duše, da se nočejo z nami veseliti današnjega dne. Pravijo, da se radujejo vzhajajočega sonca. Srca teh so obdana z neprodarno temo in daleč, zelo daleč so oddaljeni od gledanja prave luči. Še vedno tavajo v nespametnih zmotah poganstva. Nezmožni so, da bi dvignili svoj pogled preko zvezd. Zvezde molijo, ki naj človeku služijo. Odstranite tako praznoverje in prevaro. Neskončen je razloček med telesnim in duhovnim, časnim in večnim. Naj ima na zemlji kaka stvar še tako lepoto, manjka ji božjega bistva, kateremu edino gre molitev. Češčenje gre le tisti moči, tisti modrosti in veličanstvu, ki je ves ta svet ustvarila iz nič. Sonce, zvezde, luna naj služijo človeku, a vse te stvari naj tudi vodijo do Boga. Zato, predragi, hvalite Gospoda v vseh njegovih delih in sklepih. Stanuje naj po trdni veri v vaših srcih Jezus, ki je bil rojen iz Device na današnji dan. Praznujte z vsem spoštovanjem božjo skrivnost včlovečenja našega Boga! Ljubite Kristusa, ki je prišel radi nas na zemljo in postal človek. Približajmo se mu sedaj v življenju, da bomo nekoč vredni uživati slavo njegovega veličanstva z Očetom in Svetim Duhom na vse veke. **Amen.**

OPOMBA:—Leon koncem govora, kakor je bravec sam opazil, zopet opozarja vernike na strašne zmote manihejcev. Manihejci so namreč v svoji zaslepljenosti po božje častili sonce. Pač vpliv perzijske vere. Leon roti te, naj se vendar po stvarih vrnejo nazaj k Bogu in priznajo Jezusa Kristusa kot pravega Boga.

Manihejstvo ni bilo razširjeno samo na vzhodu, ampak tudi na zapadu in imelo je mnogo pristašev tudi v Rimu samem.

Iz urednikove torbe.

Vsem naročnikom Ave Marije, vsem blagim so-trudnikom in svojim dobrotnikom želimo vesele božične praznike. Naj bi jim Dete božje prineslo iz nebes obilo božjega blagoslova, miru in sreče!

Izredno nas veseli, da moremo ravno v božični številki Ave Marije slovenski javnosti sporočiti vest o vseslovenskem katoliškem shodu na ameriških Brezjah, ki se bo vršil prihodnje leto 6., 7. in 8. julija. Dne 20. novembra t. l. so zastopniki ameriških Slovencev izvolili poseben eksekutivni odbor in njemu je poverjena naloga, da z velikodušno in nesebično pomočjo vseh rojakov izpelje prelepo idejo

do uresničenja. Odbor sam se zaveda, da bo moral iti preko premnogih težav in nasprotovanj, vendar zaupa tako v pomoč božjo kakor tudi v dobro voljo našega vernega ljudstva. Vsak katoliški Slovenec je gotovo prepričan, da je vseslovenski katoliški shod za poživiljenje verskega življenja med nami zelo potreben in koristen, zatorej naj vsak tudi zastavi vse svoje moči v pomoč odboru. Potrebna je ne samo pomoč posameznikov, ampak tudi vseh slovenskih naselbin, vseh društev in vseh organizacij. Naj nas vse ob tem slovesnem trenutku združi prelepa ideja, naj odpadejo vse osebnosti, naj miruje

vsaka lokalna politika! Vsi dobromisleči Slovenci pojdimo brez pomislekov in brez omahovanja na delo. Vzemimo si k srcu besede v proglasu na slovenski narod v Ameriki in podpirajmo odbor z molitvijo in z dejansko pomočjo! Naj nas vse skupaj vodi Gospod Bog!

* * *

Pri sv. Štefanu v Chicagi praznujejo ta mesec 30letnico fare. Izražamo jim iskrena voščila, obenam pa prosimo Boga, da bi jih še nadalje podpiral s svojo pomočjo. Rev. Pakiž, župnik v West Allis-Milwaukee, Wis., je praznoval v novembru dvajsetletnico, odkar je začel oskrbovati naznačeni dve slovenski naselbini. Tudi Ave Maria se pridruži premmnogim čestitkam ter želi gospodu župniku še mno-

gostom, kateri so prišli iz Jolieta, Chicage in Milwaukee. Došli so tudi zastopniki Jednote. 10. ceta je bila polna gledavcev. Tu se je pomikal sprevod. Malo pred 11. uro so se pa vsi manifestanti zbrali okrog šole, kamor je došel škof Sheil v spremstvu 10 duhovnikov in je slovesno blagoslovil šolo.

Nazaj se vrnivši v procesiji je škof prisrčno čestital faranom, ker so sezidali tako krasno šolo. Šola je zares nad vse lepa in v vseh napravah najmodernejša. Gospod župnik in farani so bili lahko ponosni, ker jim je sam škof dal najčastnejše priznanje. A ne hvalimo samo šole, pohvaliti moramo g. župnika in sestre, ki se trudijo, da ostanejo otroci zvesti in verni slovenskemu maternemu jeziku. Med drugim je škof lepo govoril o 25 letnici; do evangelija je škof ostal v cerkvi na tronu. Slovesno jubilejno mašo je pel frančiškanski komisar iz Lemonta, Father Benigen Snój. Svečanosti primerno pridigo je imel p. Alfonz Miklavčič.

Pevci so se tudi dobro odrezali, izredno lepo so peli. Slovesnost je v cerkvi minula ob 1. uri.

Nato se nas je zbralo okrog 500 oseb v širni dično opremljeni novi šolski dvorani, kjer so nam pridne in večje kuharice

Cerkev sv. Štefana

v Chicagi, Ill.

go let plodonosnega delovanja. — Istotako iz srca čestitamo tudi Fathru Ažbetu, župniku v Waukeganu in prinašamo na tem mestu še posebno počilo, kakor smo je bili prejeli.

SREBRNI JUBILEJ SLOVENSKE ŽUPNIJE V WAUKEGANU.

Z največjim sijajem se je v nedeljo 18. novembra praznovala 25 letnica obstoja slovenske župnije Matere Božje v Waukeganu. Veliko veselje je med farani vladalo, ker so imeli med sabo tudi Fathra Plevnika iz Jolieta, ki je ustanovitelj le-te župnije. K izredni svečanosti je pripomoglo še dokaj prijazno vreme.

Ko smo prišli ob 10. uri v Waukegan, se je ravno začel paradni sprevod. Spredaj godci, za njimi 8 zastav in bander, nato šolska mladež, 30 viteško napravljenih mož in društveniki raznih društev. Otrok je bilo 300, drugih pa tudi ravno toliko. Zunaj cerkve in šole je bilo vse v zastavah in pred cerkvijo slavolok z pozdravnimi besedami gostom, kateri so prišli iz Jolieta, Chi-

napravile obed prve vrste. Veseli smo bili vsi, zlasti pa še zato, ker nam je godba svirala najkrasnejše komade, pevci pa so nam peli kot slavčki in otroci so pa nas zabavali z mičnimi nastopi. Navdušenje in srčno radost so pa vzbudili v nas govorniki, ki so nastopili po končanem obedu. Najprvo je bila cela vrsta angleški govorov — govorili so možje prvaki mesta, ki so našim rojakom zelo naklonjeni. Govorili so tudi razni duhovniki. Ko je bil končan angleški program so prišli na vrsto naši možje. Najlepše je govoril ustanovitelj fare Father Plevnik. V imenu slovenskih frančiškanov je govoril g. komisar Snój, v imenu naše Jednote pa tajnik Zalar in Gospodarič. Govoril je tudi Father Butala in nazadnje tudi p. Alfonz. Louis Železnikar je Waukegančanom čestital v imenu društva sv. Štefana v Chicagi; Mr. Rožnik pa v imenu Amerikanskega Slovenca. Med posameznimi govori so pevci peli lepe pesmi, tako da so se v velikem navdušenju ogrela vsa srca.

Slovenci v Waukeganu, lepo ste se pripravili na 25 letnico, slovesno ste jo praznovali in navdušenje, ki ste ga pokazali v dvorani daje upanje, da bo vaša naselbina šla še naprej od napredka do napredka in bo procvitala, dokler ne objame vseh

tistih Slovencev, ki so sicer v naselbini a niso z naselbino, ki so v slovenski župniji a niso z župnijo.

Slovincem v Waukeganu iskreno čestitamo k 25 letnici in jim želimo še mnogo let neumornega napredka. Bog živi!

* * *

Čut hvaležnosti nam narekuje, da se javno zahvalimo prečastitim gospodom duhovnikom v Minesoti, ki niso Ave Marije samo priporočili v cerkvi, ampak so šli našemu zastopniku Mr. Franku Ulčarju tudi na roko pri njegovem težkem poslu. Pri srčni Bog plačaj Rt. Rev. monsignoru Bilbanu, Rev. Jeršetu, Rev. Mihelčiču, Rev. Ferjančiču, Rev. J. Schifrerju, Rev. Trobeu, Rev. Sedeju in drugim. — **Naša želja je, da bi se list vedno bolj širil in da bi ob dvajsetletnem jubileju pridobil še enkrat toliko naročnikov, kakor jih ima sedaj. Zadnji naš klic so nekateri že vzeli na znanje in tako nam je pred kratkim poslal Frank Ulčar 17 novih naročnikov, Mrs. Meglen iz Pueble enega, Mrs. Ovca iz New Yorka enega, Mrs. Lucija Gregorčič iz Milwaukee enega, Mrs. Ana Šme, Hoboken, N. J., dva in Mrs. Mary Planinšek iz Uniondale, Penna., enega. Gospod Bog naj bo plačnik vsem tem! Obenem pa ponovno trkamo na srca naročnikov in jih prosimo, naj nam vsak pridobi vsaj enega novega naročnika. Prav lepa prilika se nudi vsakemu sedaj ob božičnih praznikih. Dajte, poagitirajte malo med znanci in prijatelji, razveselite tudi svoje domače v starem kraju!** Ave Maria bo vsa prenovljena prihodnje leto. Imela bo zelo lepo naslovno sliko. Izdelal jo je isti umetnik, ki je naslikal naslovno sliko za koledar 1929. Ave Maria bo precej z januarsko številko začela priobčevati tudi dve zanimivi daljši povesti. Zraven tega bo vedno več najboljših člankov. Ostal bo oddelek "Za može in žene" in ostal bo tudi oddelek "Naši mladini". V mladinskem oddelku bomo začeli priobčevati pregled angleških knjig, ki bodo ravno izšle. Javiti moramo še, da bo Rev. Smoley z novim letom začel prav izčrpno in kratko pisati pridige za vsako nedeljo v letu. Marsikateremu bodo te pridige zelo dobrodošle. Torej ne preostaja nič drugega, kakor da vsakdo gre na delo in agitira za nove naročnike. Naj vas vzpodbudi k temu tudi koledar za l. 1929, ki ste ga ravnokar prejeli. Bodite gentlemen!

Še ena reč! Vsak rojak naj pošlje letošnji naš koledar tudi svojim znancem v stari kraj. Tam s po-

sebnim zanimanjem berejo vse, kar pride od rojakov iz Amerike. Ne pozabite tega!

* * *

Rev. Odilo Hajnšek je zadnji teden novembra imel duhovne vaje v našem samostanu v Lemontu. Udeležil se jih je tudi urednik Ave Marije, zato je decemberska Ave Maria malo pozna.

V novemberski številki smo spomnili, da se je Father Odilo mudil radi misijona v Little Falls. Za tem je vodil misijone še v drugih slovenskih naselbinah. Najprej je bil v Kansas City. O uspehu tega poroča dopisovavec v Mladinskem oddelku. Iz Kansas City je šel Father misijonar v Frontenac, Kans., kjer nimajo slovenskega duhovnika. V tem kraju in v bližnji okolici je kakih 300 slovenskih družin! Iz Frontenaca je obiskal slovenske farmerske družine v Poplar Bluff, Mo., in v Neelyville, Mo. Ob tej priliki je bil med temi Slovenci prvič slovenski duhovnik.

Prvi teden meseca novembra je naš misijonar imel misijon v New Yorku, tretji pa v Barbertonu, O. V adventu so se mu priporočili za misijon v Pittsburghu, Pa. in Bethlehemu, Pa. Naj ljubi Bog ohrani g. misijonarja pri zdravju, da bo mogel še nadalje vršiti svoje delo za rešitev neumrjoch duš!

* * *

Izšla je knjižica z naslovom "The Catholic Press Directory for 1928". Stane \$1.00. V njej je lep pregled katoliškega časopisja v Združenih državah. Če hoče kdo vedeti, koliko katoliških dnevnikov, tednikov in mesečnikov in drugih listov izhaja v Ameriki in kako so le-ti razdeljeni po narodnosti, tedaj naj piše na Mr. J. H. Meier, 64 West Randolph Street, Chicago, Ill.

* * *

Ako hoče kdo iznenaditi koga izmed svojih dragih in dati njegovo sliko v Ave Marijo ali poznej v koledar, naj kar pošlje sliko. Zraven pa naj dostavi, da je pripravljen poravnati stroške za delanje "cuta" ali klišeja. Čim več bomo dobili takih izrednih slik zlasti iz vrst naše mladine, tem bolje za list in za vas.

Pozdravljeni, mili rojaki!

Slovenskemu narodu v Ameriki!

Sto let bo minulo, odkar je zapustil domačo grudo slovenski mož in se podal na dolgo in težavno pot čez morje, da ponese luč svete vere med divje ameriške rodove, kateri so živeli v vednih bojih po obširnih gozdovih tega novega sveta.

Ta slovenski mož je bil Friderik Baraga, kateri je žrtvoval vse ugodnosti življenja v svoji domovini. Njegovi starši so bili namreč precej premožni. Pustil je vse to in sprejel rajši velike težave in trpljenje misijonskega življenja, samo zato, da bi prinesel tudi tem nesrečnim rodovom luč sv. vere in pravo krščansko omiko, katero so nam naši pradedje tako junaško branili in ohranili skozi stoletja pred krvoločnimi Turki, sovražniki krščanstva.

Spominjajoč se tega odličnega sina našega naroda, ki je širil kraljestvo božje v zemlji, v kateri živimo ameriški Slovenci, smatramo, da je naša narodna dolžnost in da ostanemo vredni potomci naših slavnih pradedov in odličnih mož kot misijonarja Pirca, Lavtižarja, Trobca in drugih, kateri so se trudili z istim namenom in isto požrtvovalnostjo za časno in večno dobrobit lastnega naroda, kakor tujcev v njihovih delokrogih, da dostojno in primerno proslavimo njegovo veliko delovanje v tej zemlji.

Ako so Baraga, Pirc, Lavtižar in drugi vse žrtvovali za vero in razširjenje Kristusovih načel med divjimi rodovi te zemlje, ali ni torej nam še več na tem, da ohranimo med našim lastnim narodom ravno tisto vero in ravno ista načela?

Današnji duh moderne dobe rahlja in ruši tudi med našimi ljudmi udanost in zvestobo do Boga. Neutrudljivo se dela na vseh poljih med našim ljudstvom, da se istega zavaja na napačna pota življenja in onesrečuje časno in večno. V to služijo sovražniku organizacije, zlasti tisk in druga razna sredstva. Veliko dušno in telesno škodo pa trpijo oni, ki se jim pušče zapeljati na njihova napačna pota.

To uničevalno delo sovražnika se je že zdatno zajezilo z lokalnimi katoliškimi shodi v zadnjih letih. Sedaj pa je treba nastopiti skupno za ves slovenski narod v Ameriki, v najširšem smislu in obsegu. Da se poživi versko, narodno in pravo krščansko družabno življenje med nami, zato se v to svrhu proglašajo in sklicujejo VSESLOVENSKI KATOLIŠKI SHOD V AMERIKI, ki se bo vršil 6., 7. in 8. julija 1929. (Kraj, programi in druge podrobnosti se pričijo pozneje.)

Poleg tega imamo še druge važne vzroke: kot zgodovinsko važna 35letnica naše najstarejše in prve slovenske katoliške podporne organizacije v Ameriki, Kranjsko-Slovenske-Katoliške Jednote, ki se obhaja ob temu času.

In da prinesemo pred najširšo ameriško javnost delo naših odličnih pionirjev, da se vse to omogoči in v redu izvede, potrebujemo sodelovanja celokupnega naroda, vseh naših podpornih, kulturnih, narodnih in cerkvenih društev in organizacij. Posebno pa apeliramo na vse slovenske ali mešane slovensko-hrvatske župnije po Ameriki. Priporočamo se naklonjenosti slovenskega tiska in dobri volji celokupnega naroda.

Zaupajoč v dobro voljo naroda, objavljamo javnosti ta proglas in vabimo k sodelovanju.

ANTON GRDINA,
aktivni predsednik.

LEO MLADICH, blagajnik.

REV. J. J. OMAN,
vrhovni predsednik.

REV. SALEZIJ GLAVNIK, tajnik.

Ob srebrnem studencu.

France Jaklič:

(Konec.)

XX.

A novem Alojnovišču je pa pošiljal stari Alojna proti nebu iskrene prošnje:

“Samo enkrat mi ga daj še v pest! Zdravja in moči mi daj, da ga poiščem. Prokleta kača! Daj, da ga starem!”

“Odpusti mu!”

Toda Mohor Alojna ni mogel pozabiti, ni znal odpustiti. Poln sovražnosti je sikal:

“Ropar! Požigalec! Ubijem ga!”

“Odpusti mu! Pozabi!”

Kako naj pozabi?

Dom je imel, Kacander mu ga je požgal. Njive in travnike je imel, zdaj si jih lasti Kacander. V studencu je zajemal srebro, Kacander mu je vzel studenec in srebro.

“O prokleti Kacander! Ropar!”

Kako naj bi odpustil tistemu, ki ga je pahnil v revščino? O, kako dobro se jim je godilo, kako zadovoljni so bili, dokler ni spoznal njega. A on jih je izpodrinil in se polastil vsega, kar je bilo njihovo. Njemu se godi dobro, on bogati, a Alojnovi so siromaki. To je peklo starega in ga napolnjevalo z neugnanim srdom, da je pihal:

“Ugonobim ga! Kakor črva ga starem! Pomagaj mi Ti, ki daješ zdravje in moč!”

Toda zdravje se je vračalo počasi in tudi moči ni bilo od nikoder. Slaboten je moral polegati in čakati, da se zacelijo rane, da se zravnajo udje in dobe gibčnost.

“Zdravja Te prosim! Zdravja!”

Pa ga ni bilo več. Ostal je betežen, zakaj Kacandrovi so ga bili preveč pretrli. Ko je začel vstajati, je bil ves vrtoglav, noge so bile trde, da se je komaj premikal, brez palice si ni upal nikamor in še tedaj je z drugo roko iskal opore.

Ko je prvič šel iz hiše in zagledal izpremembe, ki so se bile zvršile tekom njegove dolgotrajne bolezni v rudarski naselbini, tedaj se je razburil. Zastokal je poln bridkosti, a potem ves ogorčen očital družini:

“Izrodi! Kakšno kri imate, da to gledate! Niščeta!”

Toda tudi stari je moral samo gledati in čakati, da pride prava ura. V pričakovanju je minilo poletje in zima in je prešlo leto za letom. V tem času je Alojnova družina vztrajno delala in preobrazila lice zemlji okrog hiše. Imeli so zopet dovolj njiv in travnikov, živina je imela dovolj paše. Pa tudi na oni strani Nikave se je bilo precej izpremenilo. Na-

selbina se je povečala, nastale so nove zgradbe in v kopah se je topila noč in dan srebrna ruda. Težak dim je visel nad naselbino in se vlekel po dolini. Vzduh je bil kaj neprijeten.

Polagoma se je pa pojavljal v naselbini čuden nemir. Ni bilo več tistega hrupnega veselja, kakoršnega je bilo prve čase vedno obilo. Resna rudarska pesem se ni več razlegala, namesto ukanja in veselega vzklikanja so slišali na Alojnovše kletve in psovke in pogostokrat srdito vpitje in prere-

Rev. Anzelm Murn, O.F.M.,
sedanji župnik pri sv. Štefanu v Chicagi, Ill.

kanje, kakor bi si bila vsa druhal v laseh.

Pač so posluhnili Alojnovi in pozorneje zrli na drugo stran. Zdelo se jim je, da se ne kadi več toliko kop in včasih so prenehale popolnoma, da se je čez nekaj dni zopet kakšna zakadila. Ljudje so postajali brez dela ali so pa polegali po travi. Tudi konji niso imeli dela. Poznalo se je, da nekaj ni

Alojnovi so se kar spogledali, ko so prišli čez vodo ljudje z one strani, kakor doslej ni bila nava-da. In še bolj so se čudili, ko so slišali:

“Lačni smo! Kruha nam dajte!”

“Kupite si ga! Vi niste berači!”

Tedaj so povedali, da je v naselbini živež pičel, da Kacander ne izplačuje.

“Srebra naj vam da!”

Pa so povedali, da tudi srebra ni več. Presahnil je studenec in žile srebrne rude so izčrpane. Kopljejo na vse strani in iščejo, pa zastonj. Nikjer ni nič. Kacander je kupoval živež, dokler je imel kaj denarja in je plačeval delo. Zdaj nima nič več. Plačal bo, ko se bo dobila ruda in se bo zopet našlo srebro.

Staremu pa ni šlo v glavo, da bi ne bilo več srebra. Kacander se mu je zdel preveč premeten, zato ga je obdolžil:

“Ogoljufal jih je!”

Kancijan Anderlajn sicer ni imel namena ogoljufati sotrudnike, ogoljufale so ga nade. Tistih zakladov, po katerih je bil zasanjal in zahrepenel, ni bilo in tako so bili vsi napor, s katerimi se je bil povzpел do lastnika srebrnega rudnika, zastonj. V studencu se je srebro nabiralo prepočasi in nikakor ni zadostovalo za vzdrževanje rudarske družine, ki je stalno naraščala. Treba je bilo izdatnejših virov. Tedaj so se pognali v zemljo, da bi izsledili srebrno jezero, ki napaja studenec. Namesto srebrnega studenca so našli žile rumeno-sivega kamenja, v katerem so opazili srebro. Lotili so se ga in so ga začeli privažati na svetlo. Zložili so kope in so žgali rudo, da so izločili srebro. Prav umno ni bilo pridobivanje srebra na tako priprost način, vendar se je dobilo dovolj žlahtne kovine, da je več kakor zadostovalo za vse potrebščine.

Kancijan Anderlajn je izlahka kupoval živež in druge potrebščine ter plačeval rudarje in še je ostajalo.

Toda polagoma je rude zmanjkalo in kamor so mahnili z rovnici, so odbili le gluho kamenje.

Osupnili so tedaj rudarji in Kancijan Anderlajn se je ves razburil.

“Kopljite na desno in levo! Poženite naravnost! V nove rove udarimo!”

Rudarji so ubogali in se upirali noč in dan. Rovi so postajali čimdalje daljši, odpirali so hodnike na vse strani in začenjali nove rove. Toda večjega uspeha ni bilo. Ležišča rude so bila skromna in še tisti studenček, ki je dajal mrvico srebra, je usahnil, zakaj presekali so mu bili v zemlji žile, iz katerih se je napajal.

Rudarji so postajali čedalje bolj resnobni.

Dokler so imeli dovolj hrane in jim je Anderlajn še plačeval, so delali, četudi ne več z nekdanjo

živahnostjo, ko so bili polni upanja. Toda podjetnik jim je začel pridrževati in kršiti mezdo z obetanjem boljših časov, ko bo mogel poravnati vse zao- stanke. Z nevoljo in godrnanjem so se uklonili. Nezadovoljnost je pa postajala večja, ko so se zmanjšale zaloge živeža in so skuhljaji postali pič- lejši. Tedaj so bili že vsi rudarji enih misli in so enodušno povdarjali, da pri taki pičli hrani ne mo- rejo delati. Zahtevali so denarja in kruha.

Anderlajn se je trudil, da bi jim ustregel, prosil jih je in pogovarjal. Usodno je bilo, ko so se vra- čali po živež poslani tovorniki prazni domov, ko jim zalagatelji niso hoteli dati na upanje in so zahte- vali plačilo za prejšnje. Tu niso Anderlajnova po- govarjanja nič več zalegla. Kruleči želodci se niso dali potolažiti, temveč so se začeli oglašati vedno močnejše.

“Kruha!”

Lačni rudarji so pometali orodje in se zbirali okrog Anderlajna in ga zasledovali povsod.

“Jesti nam daj! Daj nam denar!”

In še grozilnejši vzkliki so se slišali.

Prepir je postajal vedno večji in zgrabili so se in zbili nezadovoljneži z onimi, ki so še držali s pod- jetnikom, da je tekla kri.

Tedaj ni bilo več mogoče mirno življenje in na- silneži so se polastili konj, pobrali kar jim je bilo vseč ter so z vikom in krikom zapustili grapo.

Kancijan Anderlajn je ostal z nekaterimi še ne- kaj dni tam.

Ondi, kjer se je nekdam zbiralo v studencu čisto srebro, kjer so iz rogov dobivali rudo in so jo žgali v kadečih se kopah, kjer se je razlegala vesela pe- sem in zadovoljna beseda, je vladala zdaj puščoba. Med razdrtimi in zapuščenimi napravami je tavalala še peščica sestradanih ljudi. Premišljali so, kje bodo dobili dovolj kruha in kako bi se iznova nače- la zemlja, da bi prišli do srebrnih virov. Pa vse za- stonj. Zemlja ni dala nič več in glad je zagospo- daril z vso strahoto, da je obšla vse edina misel:

“Bežimo!”

Tedaj je Kancijan Anderlajn dejal svojim zve- stim tovarišem poln bridkosti:

“Vse je pošlo! Pojdimo še mi!”

Brez obotavljanja so se odpravili in vzdignili še zadnji.

XXI.

“Zdaj gredo. Bežijo! Pobegnili bodo!”

Tako so vzklikali na Alojnovšu, ko so videli od- hajati zadnje krdelce rudarjev in so vpili za njimi in jim pošiljali porogljive besede v slovo.

Stari kar ni mogel verjeti, ko so mu pravili, da so Kacandrovi zapustili studenec in še potem je dvomil, ko je eden sinov, ki je bil šel pogledat na ono stran, zatrjeval, da ni žive duše več tam.

“Zvijajača! Nič drugega kakor zviijača!”

Ni si mogel prav raztolmačiti, zakaj bi bil Kacander, ki je bil dovolj premeten, pustil vse in po-begnil.

“Pogledat grem!” je dejal oče. “Podpirajta me!”

Spravili so ga iz hiše in opiraje se na sina, je šel na ono stran. Čez vodo so ga sinovi kar na rokah prenesli, potem so šli pa počasi naprej.

“K studencu!”

Tja ga je vleklo najbolj, zakaj v duhu je prebi-val vedno tam. Tja so hitele njegove želje in je si-lilo njegovo hrepenenje. Zaradi srebra v studencu

Rev. Father Ažbe, župnik v Waukeganu, Ill.

je bil doživel toliko bridkosti in trpel toliko nesreč.

In zdaj bo zrl zopet v studenec in čakal, kdaj bo opazil lesketajoče srebro in napajal ž njim svojo srebra žejno dušo.

Toda namesto studenca je zagledal razrvano zemljo, pomešano s kamenjem in gramozom, o studencu pa ni bilo sledu; niti vlažnega mesta ni bilo tam, kjer je prej vrel studenec.

Ostrmel je, nato se mu je pa izvil globok vzdih-ljaj in solze so mu zalesketale v očeh. Ves v brid-kosti je zastokal:

“Vsega me je oropal.”

Zgrudil se je in naslonil na bruno, ki je ležalo poleg. Uprl se je s komolci ob kolena in podprl z rokami glavo, da si je zakrival obraz, zakaj od

bridkosti ga je stresal krčevit jok. Morda je prvi Adam tako jokal po zgubljenem raju, kakor je Mo-hor Alojna po srebrnem studencu.

Le počasi se je nekoliko potolažil, da je mogel ogledati zapuščeno naselbino.

Tedaj je videl temne rove, ki so jih bili pognali Kacandrovi v zemljo, tja, odkoder so se zbirale vo-de studenca. Videl je ostanke žgane rude, ki se je kopičila poleg ognjišč. Ogromni kupi zemlje in kamenja so ležali povsod, vmes kosi lesa, zlomljeno orodje, razdrte naprave. V odprtih kolibah je le-žalo vse vprek, pohištvo in orodje, ki ga niso marali ali mogli nositi seboj.

Nered in puščoba je bila povsod, kamor se je po-gledalo.

Mohor Alojna je bil sicer ves otožen, ko je gle-dal zapuščenost in razdejanje, bolela ga je izguba studenca, le zavest, da je njegov nasprotnik moral oditi lačen in praznih rok, ga je pomirila.

Rekel je:

“Prav je tako! Kaj mu je koristil pergament? Ha! Zdaj ima pravico! Celo studenec je presah-nil. Nikjer nič več.”

“Bo vsaj mir poslej pri nas! Srebro ti je dovolj dalo,” je menila žena iskreno.

Mož pa ni bil teh misli in jo je zavrnil s trpkim naglasom:

“O, srebro! Srebro! Ko bi le Kacander ne bil zvedel zanj! In vse bi bilo lahko še drugače. Pa niste hoteli, niste.”

“Čast Bogu, reci! Zato imaš pa čisto vest. Vredna je več kakor vse srebro.”

* * *

Tako se je bil završil prvi spor za živo srebro v idrijski grapi.

Mohor Alojna je bil polagoma toliko okreval, da je še lazil okrog hiše in je hodil za svojimi, ki se delali zunaj ali pri živini. Misli njegove pa niso bile pri gospodarstvu. Kakor je njegov pogled spla-val vsak hip čez Nikavo, tako se je spominjal tudi dogodkov, ki jih je bil preživel na oni strani ter je premišljal, kam je vendar izginilo srebro, da ga zemlja nič več ne da od sebe. Ali se prikaže še kdaj, ali ga bo še videl s svojimi očmi? Ali ga je pobral vsega Kacander?

“Kacander! Kacander! Ti nesrečni človek!”

Vselej je bil otožen, ko je v duhu videl Kacand-ra, ko se je domislil “pravice”, s katero ga je od-vrnil od studenca.

Pa tudi Kancijan Anderlajn je pogosto mislil na Alojno, na rudo, ki je pogreznjena v idrijsko zem-ljo. “Pravico” do rude je imel, toda sredstev mu je manjkalo. Zato je skrbno čuval pergament in premišljal, kako bi se vrnil v grapo in bi vzdignil zaklad.

Vabilo na naročbo Cvetja!

Stojimo pred novim 46. letnikom "Cvetja". Z raznih strani se je izrazila želja, naj bi se list nekoliko prenovil. Duh naj bi ostal isti, le vsebina naj bi bila zajemljivejša in pestrejša. Novo uredništvo bo skušalo tej upravičeni želji po najboljši moči ugoditi. Berite, kak načrt si je naredilo za prihodnje leto:

Pred vsem bo "Cvetje" zopet postalo mesečnik. Vemo sicer, da to pomeni podvojene stroške. A da bi taka armada tretjerednikov kakor jo imamo, ne mogla zdrževati svojega mesečnega glasila, vsaj v tistem obsegu, kakor pred vojno, tega ne verujemo. Še enkrat toliko beriva bo prinašalo, zanimivejšega in pestrejšega kot doslej, stalo bo pa za Ameriko ravno toliko kot doslej, namreč \$1.00. Uverjeni smo, da ga radi tega nihče izmed dosedanjih naročnikov ne bo pustil in še veliko novih ga bo naročilo, kar trdno upamo. Saj le na ta način bo mogoče kriti podvojene stroške. Glede njegove vsebine vam sporočamo sledeče:

1. V vsaki številki bo kratko in jedrnato opisan en svetnik ali svetnica iz vrtov sv. Frančiška, kot nekak mesečni vzor.

2. Pripravljamo tudi izvirno zajemljivo povest, ki se bo nadaljevala v vsaki številki celega letnika.

3. Med posameznimi oddelki nam bosta naša dva poznana pesnika P. Krizostom in P. Evstahij vedno kako lepo zapela.

4. Ker smo Slovenci tako ubogi na ascetičnem slovstvu in bomo težko kdaj kaj prida obogateli, ker radi premalega odjema za taka dela ni moč najti založnika, bomo skušali brave vsaj potom lista seznanjati z najlepšimi biseri tozadevne literature.

5. Tudi naše nove bele sestre Frančiškanke Misijonarke Marijine bodo imele svoje poglavje, v katerem bodo poročale o delovanju sosester po misijonskih deželah. Ne dvomimo, da bo ob branju teh poročil tudi enemu ali drugemu idealnemu slovenskemu dekletu dozorel misijonski poklic, ki ga je že dosedaj večkrat čula v svojem srcu, a ni imela nikogar, ki bi ga negoval.

6. Poseben oddelek bo prinašal navodila, kako naj bi zlasti III. red vplival na javno mnenje med Slovenci. Žalostno, pa resnično je, da med kat. Slovenci vlada protikatoliško javno mnenje, ki ima več spoštovanja in obzirnosti do vsake druge vere, kakor do katoliške, ki v govoru in tisku nemoteno blati vse, kar je katoličanu svetega.

7. Nadaljeval se bo zgodovinski pregled delovanja frančiškanov med Slovenci in opis zanimivih misijonskih doživljajev P. Adolfa.

8. Zanimiv bo nadalje razgled po katoliškem in serafinskem svetu. Koga bi ne zanimalo, kaj delajo, kako se gibljejo, kaj trpe naši katoliški ozir. redovni bratje in sestre po širnem svetu.

9. En kotichek bomo prihranili za razna vprašanja. Saj toliko dvomov najrazličnejšega značaja mori duše, ki pa morda nimajo nikogar, ki bi jim odvalil to moro. Tisti, na katerega so se morda obrnili, jim ni mogel zadovoljivega odgovora kar iz rokava stresti. So drugi dvomi, nič manj mučni, zadevajoči duhovno življenje. Tudi teh večkrat ni moč kar na kratko jasno rešiti. Voditelji III. reda po deželi si včasih glede tega ali onega niso na jasnem. Vse to bo prišlo v tem koticčku na vrsto. Se razume, da bomo javno odgovarjali le na taka vprašanja, katerih odgovor bo za javnost. Čisto zasebne, intimne dvome bomo reševali potom zasebnih pisem proti povračilu pisemskih stroškov v znamkah.

10. Ker je "Cvetje" hkrati glasilo "Armade sv. Križa" in "Frančiškanske misijonske družbe", bo redno objavljalo darove v ta namen in od časa do časa druga tozadevna poročila. Ne bomo pozabili na naš še ne dovršen narodni spomenik sv. Frančiška v Šiški. Upamo, da se bo po pomlajenem listu odprla marsikaka nova roka, ki bo pospešila njegovo dovršitev, kar bomo s hvaležnostjo sproti priobčevali.

11. Š to novo pestro in pisano vsebino bo pa "Cvetje" dobilo tudi novo zunanjo obleko, s katero se bo na prvi pogled prikupilo.

Sedaj pa, dragi tretjeredniki in tretjerednice le kar hitro, brez pomisleka obnovite naročnino. Potem pa od osebe do osebe na agitacijo. Ne mirujte prej, zlasti Vi zaupniki in zaupnice, dokler ne bo vsak ud III. reda v Vašem okolišu naročen na svoje stanovsko glasilo. Mislimo, da je to prav in pravično. Kajti član kake organizacije, ki ni naročen na svoje glasilo, je kakor kmet brez pluga ali obrtnik brez orodja.

Z božjo pomočjo za Frančiškoviimi vzori!

Novo uredništvo "Cvetja".

Dostavek.—Upravništvo Ave Marije bo še znaprej rado sprejemalo naročila za "Cvetje" in veselo bo, če se bo z novim letom pomnožilo število naročnikov.

Sedem Marijinih besed.

Rev. Janez Filipič.

III.

“ET SALUTAVIT ELISABETH.” (Luk. 1, 40) — ali po naše: “In pozdravila je Elizabeto.” — Ko je Marija privolila, da postane Mati božja, tedaj je odhitela v gore k svoji teti Elizabeti, da ji sporoči preveselo vest. In tedaj, ko sta se obe sorodnici sešli, je Marija pozdravila svojo teto in ta pozdrav je tretja beseda Marijina, ki jo hrani sveto pismo.

Pa kakšen je bil ta pozdrav? Tega nam sveto pismo ne pove. Cerkveni očetje pa pravijo, da so bile besede Marijinega pozdrava po tedanjem običaju čisto preproste in narodne. Rekla je: “Gospod s Teboj” ali “Mir s Teboj!” Nobene izrednosti ni torej v tem Marijinem pozdravu. In vendar kak učinek so imele te kratke, pa preproste besede za vso hišo Elizabetino! Sveti Luka namreč pripoveduje dalje takole: “Ko je Elizabeta slišala Marijin pozdrav, je poskočilo dete v njenem telesu; in Elizabeta je bila napolnjena s Svetim Duhom in je vzkliknila z močnim glasom: “Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen sad tvojega telesa! In odkod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Zakaj glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, je od veselja poskočilo dete v mojem telesu. Blagor ji, ki je verovala, zakaj spolnilo se bo, kar ji je povedal Gospod!” Iz teh besedi spoznamo, da je Marijino srce ob Elizabetinem pozdravu vzplamtelo silne ljubezni do Boga in ta ljubezen se je združila v nov, še večji plamen z ljubeznijo njegovega božjega Deteta, ki ga je nosila pod svojim srcem in sad te ljubezni je bilo oproščenje izvirnega greha Janeza Krstnika že v materinem telesu in sad Marijinega pozdrava je bil srčni mir in obilica božjih milosti tudi za Janezovo mater, teto Elizabeto. S tem pa nam, preljubi častivci Marijini, kliče Marijin pozdrav novo resnico v spomin, resnico namreč, da je Marija “delivka milosti”. Kakor je po Mariji prišel Jezus v hišo Elizabetino in je bil s prihodom Marijinim Janez Krstnik očiščen izvirnega greha, tako moremo tudi mi le po Mariji priti k Jezusu in le po Mariji nam je Jezus pripravljen deliti svoje milosti.

Kako lepo je to misel upodobil znamenit slikar!

Gori na svojem prestolu v nebesih sedi Mati božja. Svoje oči ima uprte v svojega božjega Sina, svoje roke pa razprostira doli proti solzni dolini, odkoder se dvigajo k Mariji prošnje najrazličnejših zastopnikov bednega človeštva. Tu je grešnik, ki nosi napis: “Za izpreobrnjenje,” tam je spokornik s svojo prošnjo: “Za milost stanovitnosti.” Tam je otrok: “Za svoje stariše,” tam stariši: “Za svoje o-

troke.” Ondi je mladenič: “Za zmago v boju,” tam je dekle: “Za mir srca.” Tu zopet mati: “Za svojo družino,” tam mož: “Za blagor domovine.” — Doli iz bližine Matere božje se pa spuščajo lahkokrili angeli z uslišanimi prošnjami. “To tebi, grešnik, za izpreobrnjenje in to tebi, spokornik, za stanovitnost v dobrem, — a vse po priprošnji Marijini.” — “To tebi, mladenič, za zmago v izkušnjavah in to tebi, dekle, za mir srca, — a vse po priprošnji Marijini.” “To tebi, vrli mož, za domovino, in to tebi, krepostna mati, za tvojo družino, — a vse po priprošnji Marijini.” In tako dalje ima sléherni angel za uslišane prošnje dostavek: “Vse po Mariji.”

Da, Marija je delivka, je srednica milosti! Kako živo nam stopa ta resnica pred oči posebno zadnja leta, odkar so belgijski in danski škofje l. 1921 prosili sveto stolico, da jim dovoli obhajati vsako leto 31. majnika praznik “srednice milosti” in odkar so španski škofje še posebej zaprosili v Rim, naj se ta praznik proglasi za vesoljni katoliški svet.

Marija je srednica milosti. Zakaj nikdar še ni bilo slišati, da bi bil kdo zapuščen, ki je k Njej pribežal, se v njeno varstvo izročil. Kdo namreč more naštetati vse okoliščine, v katerih se je izkazovala Marija kot mogočno delivko milosti? Ko bi mogli zbrati vse dušne in telesne dobrote, ki jih je nebeška kraljica delila na vseh krajih, v vseh okoliščinah, vsem stanovom, starim in mladim, bogatim in ubogim, kako morje bi se nam odprlo! Videli bi, da so slepi spregledovali, gluhi izpreslišavali, hromi zopet hodili, bolni dobivali zdravje, nevedni učenost, jetniki prostost, žalostni tolažbo, obupani mir in veselje. “Kje je človek, katerega sonce ne obseva? In kje je človek, katerega bi ne obsevala Marija z žarki usmiljenja?” vpraša sv. Bonaventura. Sv. Bernard pa pravi naravnost: “Samo tisti naj molči o tvojem usmiljenju, o Devica, ki te je v stiski z zaupanjem klical, pa ni dobil pomoči! Pa ko bi ti molčali, bi klicali kameni!” Klicale bi cerkvene stene, ki so pokrite z zahvalnimi slikami, klicale bi nebrojne bergle in voščene podobe o mogočni nebeški dobrotnici; klicale bi goreče sveče in svetiljke, ki gore noč in dan pred Marijinimi podobami; klicali bi neštevilni kipi in podobe Marijine ob potih in hišah; klicale bi neštevilne cerkve in oltarji . . . Pa kaj bi oznanjevali vsi ti spomeniki drugega, kot brezštevilne milosti in dobrote, ki jih je Marija izkazovala in jih še izkazuje svojim zvestim častivcem. Kaj čuda, da sveti možje slave Marijo s častnimi naslovi! “Vir milosti in tolažbe,” jo nazivlje sv. Efrem; kot “morje milosti” jo kliče Janez Damjan. “Zve-

ličanje in zdravilo sveta" jo imenuje sv. Bonaventura; v njo se ozira sv. Lavrencij Justinijan kot v "tolažnico nas, zemeljskih popotnikov." Sveta Cerkev jo nazivlje v lavretanskih litanijah: sedež modrosti, začetek našega veselja, vrata nebeška, pribežališče grešnikov, zdravje bolnikov, tolažnico žalostnih, pomoč kristjanov. V svojih molitvah jo slavi kot nebeška vrata, morsko zvezdo, ki nam kaže pot v nebesa; vabi nas vernike, da molimo pogostokrat molitve: Pod tvoje varstvo . . ., Češčena bodi Kraljica . . ., Spomni se . . . itd. Postavila je praznike v čast Mariji kot tolažnici, kot materi dobrega sveta, kot pribežališču grešnikov, kot materi milo-

sti . . . Vneti salezijanci posebno goreče širijo po svetu češčenje, Marije pomočnice kristjanov." Tako je n.pr. tudi največja slovenska božja pot posvečena Mariji Pomagaj na Brezjah in pod istim imenom kličejo Marijo na pomoč tudi Slovenci v Ameriki na tkzv. ameriških Brezjah. Skratka: Vsa cerkvena zgodovina, prazniki, javni spomeniki, razni spisi, papeževa pisma, vsi narodi zemlje izpričujejo, da je Marija delivka milosti.

Kot k taki pribežimo tudi mi v vseh svojih dušnih in telesnih potrebah, trdno prepričani, da nas ona ne zapusti.

Cenjenim prijateljem Lemonta.

Kakor ste že večkrat videli, napredujemo na farmi. Pred štirimi leti, kaj ne, koliko blata je bilo tam, kjer je sedaj cerkev in prostor pred njo. Človek se je bal kam stopiti. Danes pa vidite lep, z gramozom posut prostor, kamor lahko stopi najbolj gosposki človek. Naredili smo tudi dva lepa dohoda iz zapadne in vzhodne strani v smeri od Jolieta in Chicage. Septembra smo zgradili za cerkvijo sedem novih sob za mladeniče, ki se pri nas eno leto pripravljajo za vstop v naš red. Ko smo vse delo v samostanu in okrog samostana končali, smo začeli lepšati cerkev. Dobra roka dveh naših rojakov v Chicagi nam je pripomogla, da smo pridjali na obe strani tabernaklja lep okrasek, tako da je veliki oltar sedaj jako ličen. Nato smo začeli misliti, kaj bi še pridjali k Marijinemu oltarju in gvardijan Father John je šel v Chicago in je veščaku za oltarje povedal, da naj kaj lepega napravi za naš stranski Marijin oltar.

Napravil je velik okrasek pred vhomom k oltarju. V tem oboku bodo sedaj gorele premnoge električne luči in razsvetljevale oltar. Ker bi pa nekaj nedostajalo, ako bi bil le Marijin oltar okrašen, za-

to smo še za oltar sv. Jožefa naročili ravno tak okrasek, kjer bodo tudi napeljane luči. Ta okrasek pa sega na obeh straneh tako, da sta pri Marijinem oltarju presv. Srce Jezusovo in pri Jožefovem sv. Mala Terezija kakor v tronu. Da bi bilo simetrično, bi radi napravili še na obeh dosedaj praznih koncih dva kipa in sicer na desni strani sv. Metoda in na levi sv. Cirila. Drugo imamo že vse denarno urejeno, a okrasek pri sv. Jožefu čaka na svojega dobrotnega častivca. Kdor bi bil pripravljen žrtvovati nekaj svojemu patronu ali pomočniku, mu javljamo, da stane ta okrasek \$70.00.

Sedanje dni se sv. Cerkev mnogo trudi, da bi se pravoslavni zedinili z nami katoliki in za zaščitnika tega dela so izvolili sv. brata Cirila in Metoda. Vsled tega bi radi ob straneh pri obeh stranskih oltarjih postavili ta dva slovanska apostola. Trkamo pri Vas, naših prijateljih, da nam denarno pomorete v tej zadevi. Oba kipa bosta stala okrog 120 dolarjev.

To so naše prošnje in upamo, da nam bo sv. Jožef kot skrbni Oče vzbudil prijateljev, ki bodo uslišali naše prošnje.

Nečimernost nečimernosti.

MIRIAM.

(Konec.)

O je priplul četrti Silvestrov večer po Majdini smrti, je bila Stana že odeta z redovnim pajčolanom in uvrščena med srečne Jagnjetove zaročenke. Blaženost ji je žarela v očeh in izdajala tajni ogenj, ki je tlel v duši. Z vso odkritostjo je priznala: "Zdaj šele vem, kaj je sreča. In zdaj šele uvidevam, kako nesrečna sem bila preje."

Odbežala sta zopet dva Silvestrova večera. Priplul je dragi praznik sv. Jožefa in poklical Stano, mlado redovnico, spet k postelji umirajoče. Pokleknila je k svoji ljubljeni duhovni materi, da prejme njen poslednji blagoslov. Ona je bila srečno novinko uvedla v skrivnosti duhovnega in redovnega življenja. Pri njej se je bila naučila spoznavati in vzljubiti krepost ter stremljenja po visokih ciljih popolnosti. Prišla je ura slovesa. Dolgotrajna mučna bolezen je bolnico popolnoma izčrpala. Izgledala je kot okostje. Z zadnjimi močmi je zašepetala svoji varovanki: "Vesela sem, da vas še enkrat pozdravim, preden umrjem. Kako lepo je v samostanu umreti. Zahvalite Gospoda, da Vas je poklical. Smrtni dan je najlepši dan življenja. Kako se veselim umreti. Tako sem srečna, — presrečna, — da bi pela, če bi le mogla. Da, — pela bi rada." — In njene oči so plamtele in govorile več, kakor je povedala njena beseda. — Tedaj bi bila sestra Amata (Stana) najrajše zaklicala: "O, svet, poslušaj in glej in občuduj! — Kakšno plačilo rodi odpoved! In kako vračaš ti svojim pristašem — Uboga Majda! — Blažena samotna celica s svojimi belimi zidovi. Križ, preprosta postelja in stol, — to je vse tvoje bogastvo. In vendar, koliko sreče je v tebi, koliko miru in kako blažen konec!"

V osmih dneh je sestra P. umrla v duhu svetosti. Sestra Amata ni plakala neutešljivih solz kakor nekoč. Čudovita tolažba je objela njeno dušo. S podvojeno vnemo in ljubeznijo se je oklenila svojega vzvišenega svetega poklica.

Leta so bežala. Devetič se je bližalo Silvestrovo. Kakšen pogled je nudila naša lepa, sončna Gorica. Razruvane ulice in ceste, obstreljene hiše, — podrte palače, uničeni vrtovi, grmenje topov, divji žvižg granat in šrapnelov, čete vojaštva. — Oblegano mesto. O, nečimernost nečimernosti! Razen grobov milih svojcev so morali prognanci ostaviti tudi svoje domove in svoje imetje. O, nečimernost nečimernosti!"

Med njimi, ki so do zadnjega vztrajali in jokali na razvalinah cvetoče Gorice, je bila tudi sestra

Amata. Končno je morala zapustiti drago zibel svojega redovnega življenja. V sestriškem samostanu je našla novi dom in gostoljubni krov. Kako živo je takrat občutila Zveličarjevo besedo: "Moje kraljestvo ni od tega sveta." Moje srce je mirno, zakaj sovražnik mi ne more ničesar vzeti, — da bi se vsled tega moja sreča zmanjšala.

Nekega dne je bila v farni cerkvi slovesnost, kakoršne farani še niso videli. Sestra Amata je klečala pred oltarjem in se izročila Gospodu v večni sv. zaobljubi. Trikrat je zapela: "Suscipe me, Domine, — ut vivam!" — Sprejmi me, Gospod, — da bom živela! — Ko so orglje svečano spremljale pomenljive besede: "Umrla si in Tvoje življenje je skrito v Gospodu, našem Bogu," — tedaj so jo pogrnili z mrliškim prtom. Na vsakem koncu je gorela sveča. Ta mistična smrt je prekrasna podoba popolne izročitve, ki je zvezala njeno dušo z Bogom. V neizrazni sreči ga je molila in slavila za milost sv. poklica. O, neprecenljiva odlika!

Potrkal je slednjič 10. Silvestrov večer. V spominski knjigi je zapisano: "Silvestrovo 1916 se snidemo." — Božji sklepi pa niso naši sklepi. Tam, na mili goriški strani, ki je postala "mati tolikih sirot", sameva draga gomila. — Majda ne vstane, da bi izpolnila obljubo. — Sestro Amato je Gospod pozval v Šlezijo, kjer požrtvovalno deluje med mladino in jo vodi v višave. Tudi njej se ne odpro samostanske duri. Zato pa trka ob spominu na pomenljivi Silvestrov večer tem iskreneje na skrivnostna vrtica evharistiške ječe. In Vera? Kje je neki ona? Neutolažljivo je plakala ob Majdini smrti. Prav tako čez dve leti, ko je prišla k Stani po slovo. "Obe sta v grobu," je dejala, "obe pokopani, a še groznejše je tvoje življenje, ker si živa pokopana." Pomilovavno jo je Stana zavrnila: "Vera, poglej vendar, — ali ne vidiš moje sreče? Ali ne spoznaš, da sem našla 'dragoceni biser', o katerem govori evangelij? Ko bi umela, bi me zavidala. Pa vsem ni dano..." Poslovila se je in odšla na Štajersko, kjer je učiteljevala. Kako dolgo? Kje? Kako? — Sestra Amata ni zvedela ničesar več.

Zopet je minulo 10 let. Zunanje lice sončne Gorice se je povsem spremenilo, ko se je sestra Amata vrnila v domovino. Ko je stopala po razvalinah cvetočega mesta in hitela proti samostanskemu pragu, je v globini duše zopet stoglasno odmevalo: "O, nečimernost, nečimernosti. Vse je nečimernost, razen Boga ljubiti in Njemu samemu služiti."

* * *

V juniju leta 1921 sva sedeli na samostanskem vrtu ob vznožju križa, — najljubšem prostorčku nepozabne sestre Amate. Nehote je razkrivala svojo bogato svetniško dušo, ki se je vsa raznežila v slutnji bližnjega slovesa. Tedaj mi je dala najdražje, kar mi je mogla dati, vedoč, da me neizrazno vzradosti: drobno knjižico z zapiski svoje življenjske zgodbe. Zahvaljen Gospod za čudovita dela Tvoje

Previdnosti! Morda pove ta zgodba mnogoteri duši to, kar je povedala meni . . . O, ne, — še vse bo razodevala, ker jo sedaj že spremlja rajski blagoslov ljubljene sestre Amate. Na božjem Srcu je počila po težki življenjski poti in poje sedaj z Jagnjetovim spremstvom novo pesem, pesem večne ljubezni.

Kaj pravi znanost k čudežem?

Prof. Francišek Pengov.
(Konec.)

Pa tudi v nasprotnem slučaju, v vročih julijskih dneh, ostane naša temperatura neizpremenjena. Takrat se vse kožne žile razširijo, da more po njih krožiti kolikor mogoče mnogo krvi in oddajati gorkoto navzven. In če to ne zadošča, če se vsled hoje ali rapornega dela poraja več toplote kakor pa oddaja, tedaj ima toplotno središče na razpolago še drugo, važno sredstvo, da obrani potrebno ravnovesje: aperlira namreč na potne žleze ali znojnice. Te takoj ubogajo povelju in po vsem telesu zablesti na koži tisoče bisernih kapljic, ki izhlapevajo na površini. Z izhlapevanjem pa utaje mnogo toplote — za vsak gram znoja, ki izhlapi, je treba 600 gramskih kalorij! — in koža postane hladnejša, kajti ona dobavlja potrebno gorkoto za izhlapevanje.

In zdaj te vprašam cenjeni prijatelj: Ali ni ta regularična zmožnost, to vedno čuječe in delavno toplotno središče v našem telesu s svojim pomožnim aparatom pravo čudo? Ali ne priganja nekaj tudi tebe, kakor je tolikrat prignala velikega zvezdoznanca Kepplerja, vsega očaranega od bajnega števila, čudovitega teka in zakonov, po katerih se gibljejo nebesna telesa, neka tajna sila, da je padel na kolena, se zahvaljeval svojemu Bogu, Stvarniku teh krasotnih del, ga poveličeval in molil? Ali ne boš zaklical tudi ti s kraljevim pevcem vred v 139. psalmu: "Zahvalim se Ti Gospod, da si me vstvaril tako čudovito; čudežna so Tvoja dela in to dobro spozna moja duša."

Ali ni nad vse sramotno za naš čas, ki oborožen z najboljšimi mikroskopi in drugimi tehnijskimi pripomočki, gleda v globočino in krasoto božjega stvarstva, a se dan za dnevom bolj oddaljuje od veličastnega Povzročitelja vseh teh del, dočim je našel stari modri psalmist, ki ni imel niti desetine današnjega naravoznanja, tako navdušenih besed v poveličanje Stvarnika?

Sv. pismo nam poroča o nekem podobnem čudežu: o treh mladeničih v ognjeni peči. Tri judovske mladeniče: Sidraha, Mizaha in Abdenaga so vrgli zavoljo vere na grmado, a Bog jih je milostno rešil ognjene sile, da so prišli iz peči nedotaknjeni. Nevernik se norčuje: "To ni mogoče. Človeško mišičje

je vendar povečini iz beljakovin in te se strnejo pri količkaj višji, nadnormalni toplini. Proti vsaki pameti ravna, kdor to verjame."

Mi pa mu odgovorimo: Če je Vsemogočni ustvaril naše telo tako čudovito, da se lahko v širokih mejah prilagodi vsaki zunanji temperaturi, a pri tem samo ohrani vedno enako toplino, kako bi si drznili odreči mu moč, da te meje razširi v kakem posebnem slučaju, če hoče doseči poseben namen? Tisti, ki je dosegel na čudovito bistroumen način, da ne more nahuditi človeku, če je le dovolj previden, niti afriško sonce, niti vročina strojne kurilnice, ima gotovo tudi sredstva, da napravi telo neobčutljivo za 100 ali 120 stopinj vročine, če ga je volja. Kdor je izvršil in vrši v milijardah slučajev eno vrsto čudežev, temu zaupamo tudi zmožnost drugih čud. Nikakor namreč to drugo čudo ni večje od prvega; čudo enakomerne telesne topline se nam zdi samo zato manjše, ker ga gledamo vsak dan, ker smo ga vajeni. Tudi se obe dve čudi kvalitativno, po svoji kakovosti nič ne ločita; kdor se dobro zamisli in poglobi v prvo, temu se tudi drugo ne zdi prav nič neverjetno. Saj smo videli: niti velik mrzav in ne velika vročina, nič ne spravi našega telesa iz ravnotežja; kakor bi se ga vse to nič ne tikalo, ohrani vedno svojo lastno, stanovitno temperaturo 36—37 stopinj C. To je prvo čudo. In zdaj slišimo, da se je morala nekoč na božje povelje celo vročina žarečega ognja vstaviti pred človeškim telesom; kakor bi jih ognjeni žar nič ne brigal, so ohranili trije mladeniči temperaturo 36—37 stopinj. To je drugi čudež. kateri je večji, kateri je manjši? Ali nista oba neznansko velika in veličastna? In če trdijo nekateri, da je ta svetopisemski čudež proti zdravemu razumu, mu lahko odvrnemo: Ali ni ravno narobe? Ali ne kaže ravno pameten in logičen premislek, da je tak dogodek, kot ga vam poroča sv. pismo, nad vse verjeten?

Zato ponavljamo: Moderna znanost, novodobna izobrazba nikakor ne branijo človeku, da bi mogel verovati v čudeže, ravno obratno: še olašuje mu to vero. Kajti bolj nego kdajkoli popreje nas prepričuje ravno naravoznanje: **Naš Bog je Bog, ki dela čudeže!**

P. Aleksander Urankar:

Za može in žene.

BOŽJE DRŽAVLJANSTVO.

OLILI smo zadnji mesec. Vsi doletni Amerikanci in oni, ki so si tekom let pridobili ameriško državljanstvo. Drugi, ki nimajo tega državljanstva, so bili izključeni od volitev, pač še niso pravlj člani nove domovine, torej ne morejo uživati državljskih pravic.

Kakor družji družino kri v eno, kri in ime, tako družji države državljski ponos in državljsko ime v eno celoto. Vsaka država je družina in to družino družji to, kar imenujemo državljanstvo.

Kaj je državljanstvo?

Državljanstvo? To je ona zavest v srcu, ki mi pravi, da sem Amerikanec, da me je ameriška zemlja rodila, ali me pa za svojega vzela. In ta zavest rodi ljubezen do te zemlje, da bi ji hotel žrtvovati svoje moči in svoje sile, svojo kri in življenje. Kdo nima te zavesti v svojem srcu? Kolikokrat se trkamo na prsa: Ej, jaz sem Slovenec. Jugoslovan sem. Amerikanec sem. Da, ni je zavesti, ki bi bila našim ljudem bolj v ponos, kakor če se lahko postavlja z ameriškim državljanstvom. Bil je sin majhne domovine, sedaj je državljan milijonske države, je sin naroda, ki ga svet komaj pozna, obenem pa je državljan Združenih držav, ki komandira svetu in ga vodi . . .

Kristjan, poleg ameriškega državljanstva imaš še neko drugo državljanstvo. Poleg slovenskega in jugoslovanskega državljanstva imaš še drugo državljanstvo, ki ni pisano na papirju, temveč na pergamentu tvojega srca, ki ni pisano od roke državnega pisarja, temveč od vsemogočne roke božje.

Član si države božje, katoliške Cerkve. Toda kaj ti je to državljanstvo?

Roko na srce in premisli z menoj.

Kaj mi je Kristusovo državljanstvo? Kaj mi je? Gledam Kristusove vrste. To so ponosne vrste Kristusa, velikega kralja, vrste, ki s korajžo udarjajo ob tlak sveta: Mi smo Kristusovi, državljsani božjega kraljestva, ki se ne strašimo, ne bojimo, ki smo po sv. krstu posvečeni, odločeni za neizprosen boj z vsem nepoštenim.

Pa ima še druge vrste Kristus. Ne, to ne morejo biti njegove vrste, to so klaverne procesije mevž, mevž, ki vlečejo na dve strani. Zdaj na eno, zdaj na drugo. Prisegajo na knjigo evangelijsko, da, obenem pa prisegajo na raztrgane, od greha zašpe-

hane bukve sveta; zaznamujejo se s križem, na drugi strani pa barantajo za svojo dušo in za svoje poštenje. Da bi se potrkal na prsa, češ, jaz sem kristjan, kakor se trka takrat, kadar je treba povedati, da ni Greenhorn, korajžno in samozavestno. Ah, kaj!

In koga vidim v tej drugi vrsti?

Žalostno figuro vidim, ki je čudno, da je še drugi niso brenili iz vrste. Postavo, ki je najbolj klaverna med vsemi, postavo, ki ji je glava zlezla prav do kolen od malodušnosti: tebe, dragi, vidim . . .

Kako mahedra tja po cesti brez vsakega nadnaravnega življenja, oči uprte venomer v prah in cesto, čelo razorano od strasti, da se komaj še opazi znamenje krsta na njem. Da, to je tvoja podoba, premnogi kristjan.

Kje je podoba Kristusova v tvojih prsih, kje je Kristusova milost v tvoji postavi? Kje je Kristusov ponos v tvojih očeh, kje je Kristusova moč v tvojih rokah? Ali moreš biti še v resnici božji državljan, če blatiš ime onega, ki nam je dal to državljanstvo s kletvijo in grdim življenjem. Ali se more Kristus ponašati s tabo, ko se valjaš po jarkih greha in obleka milosti in krsta kar tako v capah visi na tebi. Vsa pomečkana, vsa umazana. Ali more biti v tvojem obrazu odsev božji, ko ti je obraz poln pljunkov nečistih misli, besed, želja in dejanj. Ali more biti berač samozavesten? Da, samozavesten je lahko. Toda samo na svoje cape in uši. Tako si lahko samozavesten tudi ti le na svoje slabosti, na svoje grehe in svoje strasti.

O žalostna podoba božjega državljsana.

Tvoja dolžnost je sedaj, da obnoviš besede, ki jih je zapisala božja roka pri sv. krstu v naša srca in na naša čela, pa jih je svet potem oddrgnil, oglodal. Saj izbrisati jih ne more nikoli ne, ker utisne krst neizbrisno znamenje na čelu slehernega kristjana.

Tja pred altar, pred Boga. In prosí ga, da ti umije čelo in dušo, da bo v novi luči zablestelo ime kristjana.

Kaj napravijo posvetne države z zločinci, ki mažejo ime države? Z vlačugami, ki postavljajo v slabo luč čast države. Izobčijo jih in jih izženejo iz svojega ozemlja.

Ne tako Bog. Kristus posvečuje tudi one, ki so se pregrešili nad njegovim krstom. Kristus kliče k sebi tudi duše — vlačuge, ki so omadeževale svoje dostojanstvo z blatom telesnosti in posvetnosti. Kliče jih z dneva v dan:

Bratje in sestre! Milost sv. krsta je največja milost, ker ste pri sv. krstu postali moji državljani. Nikar se ne spominjajte sv. krsta samo takrat, kadar greste v farovž po krstni list, naj bo že zase, ali za svojega otroka. Nosite svoj krst vsepovsod s seboj in pokažite se vsepovsod kristjana. Krščeni ste bili v življenje brez greha. Nosite svoj krst na jeziku

s tem, da boste govorili za Kristusa. Nosite svoj krst v roki s tem, da boste kazali Kristusa svetu v krepostnem življenju, nosite ga na čelu, da boste neustrašeni v boju za Boga; nosite ga v srcu, da boste dali hvalo Bogu in ga molili, vselej molili in vsepovsod.

Kako se imamo na gričku Assisi?

Prav iz srca lahko rečemo "dobro". Poljski pridelki so pospravljeni; tvarina za kurjavo je pripravljena in tako lahko brez strahu pogledamo v obraz starki zimi, ko nas bo obiskala, pomigala z brado in nasula zaželjenih snežink. Tudi Miklavž (Santa Claus) je že poslal veliko bakso samih potrebnih stvari. Poslužil se je naselbine "Elemhurst Illinois" ter po gospej Mrs. Milost in drugih dobrih gospah poslal sledeče stvari: 6 prevlek za blazine, poslala Mrs. Milost; 2 prevleki za blazine, Mrs. Cegovič; 3 prevleke za blazino, Mrs. Mary Cigovič; 1 pokr. za posteljo, Mrs. Mary Fevče, 5 brisač, Mrs. Mary Fevče; 3 prevleke za blazine, 2 brisači in blaga za 4 rjuhe, Mrs. Gusta Jaffe; 2 obrisači, Mrs. Remec; 1 rjuho, 2 prevleki za blazine, Mrs. R. Rebek; 2 prevleki za blazine, Mrs. Viktorija Remec; 1 blanket, Miss F. K. Maloit; 1 blanket, Mrs. Frank Maloit; 2 prevleki za blazine, Viktorija Vouk; 3 brisače, Mrs. Karolina Vrtovec; 2 rjuhi, Mrs. Kerkock.

Lepa hvala in Bog plačaj našim blagim dobrotnicam! Vštete ste med naše dobrotnike, za katere vsak dan molimo.

Ob tej priložnosti tudi lepa hvala Mrs. Zabčič, ki nam je darovala \$10.00. Ena Slovenka iz Chicage nam je poslala lepe kleklane čipke za oltar in nekaj servijetov, katerih nam zelo primanjkuje. Prosile bomo Miklavža, da še potrka na kakšno slovensko naselbino, katera bi nam pomagala s kosom platna za prevleke naših postelnjakov ali modrocov. Obljubile so nam že nekatere gospe, da nam bodo to poskrbele; a za par bi bilo to preveč, ako pa bo Miklavž potrkal na vrata kakšnih 50 hiš — pa sem prepričana, da ne bo brez uspeha.

Ne smemo pozabiti naših chicaških dobrotnikov in to v prvi vrsti Mr. Kremesca, ki nas vedno in vedno podpira z živežem. Bog plačaj vsem našim dobrotnikom!

Šolske sestre z grička Assisi.

Sveta noč.

Alozij Breceljnik:

Žari nebo . . .
Svetlo, svetlo
je v hlevu tam,
kjer v božji hram
se skalnata votlina
nocoj je spremenila.

O moj Bog,
vse okrog
kako tesno
in preprosto:
Kar v jasli položeno
je Dete razsvetljeno.

Deva pa
srečna vsa
strmi, strmi,
ker se ji zdi,
da božji Sin učiti ho . . .
kar svet spoznati noče:

"Zemlja ta
ah, solza
dolina — vsem
je nam ljudem.
In rajski vrt
bo le zaprt:
meč angela goreči
vstop brani naši sreči."

"Čast Bogu
Večnemu,"
angelci pojo
sladko, sladko.
V nebeški raj,
v prelep sijaj
nas Dete bo peljalo,
nam mir in srečo dalo . . .

GLASOVI
od
Marije Pomagaj
P. Benigen.

Ob koncu leta pogledjmo nazaj.

Tekoče leto se bliža svojemu koncu. Kako smo ž njim zadovoljni? Kar zadeva ameriške Brezje smo veseli vsestranskega napredka. Hvala in čast Bogu, da nas je to leto posebno obsipal s svojimi milostmi in dobrotami.

Napredek je na naši farmi.

To leto smo dobili prvič toliko poljskih in vrtnih pridelkov, da nam bodo zadostovali čez zimo in še dalje. Ne bo jih treba ne kupovati ne kolektovati kot prejšnja leta. Za obdelavanje farme smo oskrbeli več potrebnih strojev. Ž njimi si bomo olajšali delo, pa tudi izboljšali farmo, kar je velikega pomena; kajti kolikor bolje bo obdelana farma, toliko več bo donášala sadu. V tem oziru smo si opomogli to leto z nabavo poljskih strojev, da lahko z upom in veseljem gledamo v prihodnjost.

Veselo dejstvo nadalje je, da naši rojaki širom Amerike vedno bolj cenijo ameriške Brezje. Od blizu in daleč so prihajali poleti romarji na božjo pot, kakor so o tem sproti poročali Glasovi. Marija pa tudi povračuje stoter-no njim, ki ji izkazujejo češčenje in ljubezen na ameriških Brezjah in se ji zaupno priporočajo. To pričajo obilne zahvale, ki jih hvaležni naši rojaki objavljajo Mariji v čast v listu Ave Maria. Dvojna služba božja se je vršila redno od binkoštno do rožnive nedelje in sicer ob 7. in 10. standard time.

Naša mladina.

V vrste za svojimi stariši je to

leto stopila mladina, učenci in učenke iz raznih naselbin in krajev. Ti bodo naša nada in zaslomba v prihodnje. Pridno se uče materinega slovenskega jezika. Mnogi so se že osrčili, da pišejo celo v Ave Marijo v slovenskem jeziku, četudi ga še ne obvladajo popolnoma. Njih vne-ma pa nam daje upanje, da se ga bodo priučili kmalu in bodo ne samo govorili slovenski jezik, temveč ga bodo tudi pisali pravilno.

V tem oziru je vse hvale vreden začetek v Ave Mariji in vse priznanje g. uredniku, ki je pritegnil našo mladino v krog Ave Marije. Njegova srčna želja je, da bi se naša mladina ogrela v ljubezni do materinega jezika in se ga dobro priučila. Zato ima v Ave Mariji svoj oddelek, kamor pošilja svoja pisemca in prispevke. Tam dobiva tudi navodila, kako se naj izpopolnuje v znanju našega jezika. Kako potreben in koristen je ta "**Mladinski oddelek**"! Spodbuja našo mladino k ljubezni in spoštovanju slovenskega jezika. Saj prva dolžnost vsakega dobrega sina in vsake dobre hčere slovenskih starišev tu v Ameriki je gotovo, da ljubi in spoštuje svoj materni jezik. Torej tudi dolžnost, da se ga uči in se vedno bolj izpopolnuje v njem. Spoštuje pa seveda naša mladina tudi druge jezike, predvsem angleški jezik, ki je neobhodno potreben v naši novi domovini. Kakor je pa po volji Boga samega dolžna ljubiti najprej svoje stariše bolj kot druge ljudi, tako je tudi dolžna naj-

prej ljubiti svoj materni jezik.

Z maternim jezikom bo naša mladina ohranila vero svojih starišev. Razumela bo v šoli slovenski poduk o veri, razumela besedo božjo, ki se razlaga v slovenskem jeziku v cerkvi, razumela bo slovenske knjige in časopise, v katerih se navaja na pošteno, versko življenje. Tega za mladino tako potrebnega in koristnega nauka v šoli, v cerkvi in dobrih slovenskih knjigah ter časnikih, bi pa ne mogla biti deležna, če bi ne razumela in ne znala slovenskega jezika.

Zasluzna pohvala torej g. uredniku, ki je izprožil blago misel, da pritegne tudi našo mladež v krog delavcev za edini naš nabožni list Ave Maria v Ameriki. Marsikomu se je zdel ta načrt prepózen, češ, ne bo se obnesel; naša mladina je že vsa angleška, ne razume našega jezika in ga ne mara, ona je že umrla zanj. Niso bili pa vsi taki črnogledi; temveč dobro vedoč, da so še mnogi slovenski stariši širom Amerike vneti in navdušeni Slovenci in vneti in verni kristjani, smo po pravici skleпали, da so taki tudi njihovi otroci. Zato smo z veseljem odobrili in pohvalili ta blagi načrt. Preveselo dejstvo pa potrjuje zdaj, da smo prav imeli. **S kakim navdušenjem se je naša dobra mladina odzvala temu povabilu! Stopila je na plan in pokazala, da je še slovenska in verna.** Začela je dopisovati v Ave Marijo in kako ljubka in nežna so njih pisemca. Iz njih veje velika ljubezen do slovenskega materinega jezika

ter ljubezen do svete vere.

Taka, dobro vzgojena naša mladina bo steber tudi v prihodnosti našemu milemu jeziku v Ameriki, steber naši edinozveličavni veri. Te mladine ne bo premotila nobena sovražna sila, varna bo pod plaščem Marijinim. **Zato pustite male k Mariji in nikar jim ne branite, ker takih, ki ljubijo Marijo, je nebeško kraljestvo.**

Iz malega postane veliko.

Malo gorčično zrno, pravi naš Zveličar, postane zelišče, da drevo, tako da ptice izpod neba prilete nanj in počivajo na njegovih vejah. Tako malo zrno so bile tudi ameriške Brezje. Majhen, skromen je bil njih začetek. To vsi dobro veste, ki ste bili pred štirimi leti na ameriških Brezjah. In danes! Kako so že zrastle. — Letos poleti je prišla neka naša rojakinja na ameriške Brezje. Rekla je, bila sem prvič tukaj, ko so položili vogelni kamen za cerkev Marije Pomagaj. Danes sem drugič tu. Ne morem se zadržati načuditi, kako je zdaj vse drugače, kako je vse napredovalo v teh štirih letih. Da, hvala Bogu in Mariji! V tej kratki dobi je velik napredek v vsakem oziru na ameriških Brezjah. Koliko se je tu priredilo in to samo z redovno družino! Četrto leto je že na ameriških Brezjah bogoslovno semenišče. Letos smo pričeli celo z novicijatom, ki je zibelka za duhovski naraščaj v našem komisarijatu. Očitna je tu pomoč Marijina, njeno varstvo se kaže vsepovsod od početka do danes. Ničesar ne bi zmogli sami; kar se je tu doseglo v štirih letih, je delo in pomoč Marijina. Marija je vnela in še vedno vna ma blaga srca naših dobrih rojakov in rojakinj, ki so nam pomagali in nam še pomagajo s svojimi darovi, da smo sploh mogli začeti ameriške Brezje. In da so bili njih darovi dobro obrnjeni po njih namenu, so priča se-

danje ameriške Brezje, so temu živa priča mladi patri in kleriki in dijaki, ki jih vzdržujemo in vzgajamo v našem komisarijatu. Zato, dragi rojaki, pogledjte naše Brezje, pogledjte naš mlad naraščaj in rekli boste z hvaležnim srcem: hvala Bogu, naši darovi so obrodili stoteri sad. Tu vidimo, kaj so prinesli naši darovi, ki smo jih dali iz ljubezni do Marije, dali v čast Mariji. — Marija jih je obilno blagoslovila. Zdaj imamo Slovenci v Ameriki Marijino božjo pot, središče naše, ameriške Brezje, kamor se zatekamo. Toliko dijakov se je že vzgojilo v tem času za duhovski stan z našo pomočjo.

Very Rev. Dr. P. Teofil Harapin, generalni vizitator našega komisarijata.

To so prevesele in tolažilne misli ob koncu tekočega leta. — Zato iz srca izrekamo zahvalo Bogu, delivcu vsega dobrega, zahvalo Mariji, naši predobri varhinji, ker po Marijini priprošnji nas je Bog obsipal s tolikimi dobrotami. Daj, naša Mati, da bomo tvoji vredni služabniki!

Izrekamo presrečno zahvalo vsem našim blagim dobrotnikom, ki ste nam pomagali tako velikodušno pri našem težkem začetku. In zdaj tako Vi, kot mi, bre-

zijski redovniki, z veselim in hvaležnim srcem gledamo nazaj ob koncu tega leta, čudeč se nad obilnim blagoslovom, ki ga je rosil Bog na ameriške Brezje po Mariji.

Zato zaupno gledamo naprej.

Zakaj? Ker ameriške Brezje imajo trdno podlago. Trdno je naše zaupanje v Boga in v našo nebeško Mater Marijo. Prestali smo prve težave. Priznati moramo, da niso bile majhne. Tega ali onega je potrl strah pred prihodnostjo, češ, vse se bo podrl, vse razpadlo, prevelike so težave. Zapustili so nas. Toda nikdar ni bil še osramočen, kdor je zaupal v Boga. V Tebe, o Gospod, sem zaupal in ne bom osramočen na veke, je zaklical kraljevi pevec David.

Koga je še kdaj zapustila naša predobra nebeška Mati Marija? Ni bilo še slišati, pravi sv. Bernard, ta tolik častivec Marijin, da bi bila Marija koga zapustila, ki je z zaupanjem k Njej pribežal, Njo prosil.

Hotela sta, da smo ju srčno prosili pomoči in pomagala sta nam tako očitno, kar mora priznati vsak: **tu je delo božje in Marijino.** Da, Bog hoče, naj se časti Marija na ameriških Brezjah, one naj bodo središče, kamor naj se zatekajo objokani otroci Eve, naši rojaki in rojakinje širom Amerike.

Hotel je Bog pokazati zopet, kakor ravna vedno, da izvrši svoje načrte s slabim orodjem. Tako piše sv. apostol Pavel: "Kar je slabega pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil moč in kar je nizkega in zaničevanega pred svetom, je izvolil Bog in kar nič ni, da bi uničil to, kar je, da se noben človek ne ponaša vpričo njega." Tako je Bog s preprostimi naukom o križanem Zveličarju, ki se svetu neumen zdi, hotel rešiti in osrečiti človeštvo. Tako ravna Bog pri vseh svojih načrtih in delih.

Tudi ameriške Brezje so delo božje. In ker so delo božje, zato imamo trdno, neomajno zaupanje, da bo Bog zanje skrbel tudi v prihodnje. To je podlaga našega zaupanja.

Bog pa tudi hoče pri svojih načelih našega sodelovanja. Ne zato, da bi ne hotel ali mogel izvršiti svojih načrtov brez nas. Ne, nikakor ne. On hoče, da delamo to, kar On hoče, da si s tem nabiramo zasluženje; hoče pa, da ne pripisujemo sebi kakega vspeha; temveč da priznamo delo božje in da govorimo s psalmistom: "Ne nam, ne nam, Gospod; temveč svojemu imenu daj hvalo!" Ko bi se drznili sebi pripisovati kak vspeh, bi kradli čast in hvalo Bogu, ki gre edino Njemu. Enaki bi bili graditeljem babilonskega stolpa in imeli bi tudi mi podrtijo — kot svoj vspeh.

Kakor nas je Bog ustvaril brez nas, pravi sv. Avguštin, nas pa ne bo zveličal brez nas. Za svoje zveličanje mora delati vsak, ako se hoče zveličati.

Bog hoče našega sodelovanja tudi pri ameriških Brezjah. In ker hoče Bog to, bo tudi blagoslavljal naše delo in naše napore. Pomagaj si sam in Bog ti bo pomogel. Storit moramo vse, kar je v naši moči za povzdigo Marijine božje poti na ameriških Brezjah. On bo pa nas podpiral pri našem delu in blagoslavljal naš trud, da bomo dosegli zaželeni vspeh. Vse bo tako izpeljal, da bomo morali priznati: ko bi nam ne bil pomagal Bog, bi nikdar ne dosegli tega vspeha. Torej vspeh je njegov, mi smo samo sodelavci pri božjem delu. Nevredni služabniki po besedi Zveličarjevi, ki pravi: "Ako ste vse storili, recite nevredni služabniki smo."

O Bog, daj nam moč, da bomo vsikdar delali po tvoji volji!

S tega vidika gledamo v bodočnost. Ničesar se nam ni treba bati. Naša pomoč je v imenu Go-

spodovem. Bog hoče našega sodelovanja. To hočemo storiti z Njegovo pomočjo.

Česar sami ne zmoremo, hoče, da prosimo pomoči tudi svojega bližnjega. In kdo je nam tu v Ameriki bolj bližnji kot ste Vi, naši rojaki, Vi, verni Slovenci in Slovenke v Ameriki? Vas torej prosimo zaupno pomoči tudi v prihodnje. Vi ste nam pomagali, da se je doseglo veliko, z Vašo pomočjo upamo doseči še več v prihodnje. In vemo, da naša prošnja ne bo zastonj. Kar smo Vas prosili dosedaj, to ste nam tudi dali z dobrim srcem. Svojo hvaležnost Vam izkazujemo z vsakdanjo skupno molitvijo za Vas, naše blage dobrotnike. Plačilo obilno Vam bo pa dal enkrat dobri Bog, za vse, kar ste storili v čast Mariji na ameriških Brezjah.

Naša posebna tolažba.

Prihodnje leto se namreč namerava vršiti **veslovenski katoliški shod na ameriških Brezjah**. Tako je sklenil glavni odbor K.S.K. Jednote na letošnji seji v Jolietu. Nič ne de, da je že peklenska kača pričela delati proti tej nameri, ko je bila komaj objavljena. Mi frančiškani na ameriških Brezjah smo z veseljem pozdravili ta sklep glavnega odbora Jednote, ker smo prepričani, koliko korist bo prinesel tak shod našim rojakom v Ameriki, koliko se bo storilo v čast Bogu in Mariji.

Tega vsega se pa boji satan, to sovražnik božji in naš. Toda Marija Brezmadežna je že enkrat strla glavo pekleni kači. Ničesar ne bo opravila s svojim zalezovanjem. Še enkrat ji bo Marija pokazala, da je Ona Kraljica nebes in zemlje, da je Ona tista, ki je zatrla vse krive vere po vsem svetu. Ona bo zatrla tudi sedanje krive vere, ki so se razširile med našim ljudstvom po Ameriki. Krivi preroki, pomočniki satanovi, slovenski brez-

verci, so zastrupili s svojimi krivimi nauki marsikoga, poprej vernega in dobrega rojaka. Mnogi so že spoznali svojo zмотo in so zopet postali verni kristjani. Nekateri pa še sedaj sede v temi in zmoti, pričakujoč nebes na zemlji po teh nespametnih krivih naukih, toda Marija bo pokončala tudi te sedanje krive nauke, kakor je prejšnje.

Molitev toliko dobrih slovenskih mater v stari domovini, ki noč in dan žalujejo za temi svojimi izgubljenimi sinovi in hčera mi tu v Ameriki, ne bo ostala brez vspeha in uslišanja. Marija, h kateri kličejo te dobre, verne slovenske matere že toliko let, bo izprosila od svojega Sina milost spoznanja in poboljšanja zašlim sinovom in hčeram. Povrnili se bodo zopet na pot krščanskega življenja, katerega so bili vajeni, ko so bili še doma pri svojih vernih stariših.

K tej srčni molitvi slovenskih mater se pridružimo vsi; saj vsi želimo zapeljanim spoznanja in poboljšanja. Zmolimo za nje vsak dan eno češčenomarijo v ta namen. Ta skupna srčna molitev bo ljuba Srcu Jezusovemu, ki hrepeni, da bi se grešniki izpreobrnili, za katere je trpel in umrl na križu.

Ta skupna molitev bo zlasti ljuba Mariji, ki je pribežališče grešnikov in s svojo prošnjo vse premore pri svojem Sinu.

Ti ubogi, zapeljani naši rojaki ne molijo več; pozabili so že davno, kar so obetali svojim dobrim materam pri slovesu v Ameriko, da naj ostanejo tu zvesti Bogu in Mariji. Molimo torej mi za nje; saj so oni naši bratje in sestre, pa drve tako lahkomišno naproti svoji večni pogubi. Še je čas, da se rešijo. Dokler jih Bog pusti pri življenju, je še vedno pripravljen sprejeti jih, ako se skesani vrnejo k Njemu. Bog ne želi smrti grešnika, ampak da se spokori in živi. Treba

je njim milosti spoznanja kot iz-
gubljenemu sinu, potem bodo
tudi oni šli k svojemu dobremu
Očetu, ki jih tako usmiljeno pri-
čakuje.

To bi bila priprava na sloven-
ski katoliški shod. Drugo bo pa
naloga shoda, kjer bodo poklica-
ni govorniki poljudno razložili
srečo, da smo katoliški kristjani
in da je najti pravo srečo edino
le v življenju po sveti veri. Podal-
li bodo tudi navodila, kaj se naj
stori, da se bo sad katoliškega
shoda ohranil in množil med na-
šimi rojaki v Ameriki.

Ta shod pa naj tudi navduši
našo mladino za naš slovenski
jezik, da ga bo spoštovala in lju-
bila, ljubila tudi najdražji naš
zaklad — edino zveličavno vero,
za katero so se naši pradedje bo-
rili stoletja, da so jo nam ohrani-
li. Že so se oglasili z navduše-
nimi članki naši rojaki in rojaki-
nje, da se naj na vsak način pri-
redi prihodnje leto v juliju vse-
slovenski katoliški shod. **Želja
po njem odmeva med našim do-
brim ljudstvom.** Možno ga je

prirediti, saj je K.S.K. Jednota
že prav uspešno priredila veliko
shodov pred leti, torej ga bo še
vspešneje za svoj jubilej prihod-
nje leto. **Zdaj pa vsi na delo, po-
magajmo ji najprej z molitvijo
za božji blagoslov, potem pa ra-
de volje stori vsak v prosep ka-
toliškega shoda, za kar bo napro-
šen. Tako bo vseslovenski katoli-
ški shod pravi triumf slovenske-
ga katoliškega naroda v Ameriki.**

Še glas iz novicijata.

Našim čitateljem "Glasov od
Marije Pomagaj" bomo dodali še
en glas iz novicijata. Brali ste že,
da se je začel novicijat pri Ma-
riji Pomagaj in brali ste tudi, da
smo bili štirje preoblečeni v no-
vince. Nekaj čudnega je, da prvi
novinec na ameriških Brezjah
zastopamo štiri največje sloven-
ske naselbine v Ameriki. Mesto
jekla, slavni Pittsburgh, zastopa
Louis Heinricher, sedaj fr. Gav-
dencij; ameriško Ljubljano, t. j.
Cleveland, O., zastopa Frank
Marinšek, ki se sedaj imenuje fr.
Marcel; Joliet, slovenski Rim v
Ameriki je poslal Johna Petriča,

ki je dobil ime fr. Pius. Celo New
York ni zaostal, zakaj dal nam
je Mihaela Estoka, fr. Gabriela.
Dasi smo torej iz tako različnih
krajev, se vendar lepo razume-
mo in v bratski ljubezni se pri-
pravljamo na vzvišeni duhovski
poklic.

Zadnjič smo prišli na misel, da
bi bilo lepo, ko bi našim dragim
naročnikom Ave Marije v decem-
berski številki voščili vesele praz-
nike. Vsi se še živo spominjamo
srečnih božičnih praznikov, ko
nas je bogato obdaroval Santa
Claus. Letos nas ne bo našel na
naših domovih. Vendar bi bili ra-
di, če bi Santa Claus vseeno pustil
kake darove za nas pri naših
dragih. Upamo, da bodo naši
dragi toliko dobri in bodo daro-
ve odposlali na naš novi naslov.
Prav toplo se priporočamo!

Vsem našim dobrotnikom se že
vnaprej prisrčno zahvaljujemo.
Vsem tem in vsem čitateljem Ave
Marije želimo blagoslovljene in
milosti polne božične praznike in
srečno novo leto.

Bratje novinci, Lemont, Ill.

Iz našega ofisa.

ZAHVALE.

Spodaj podpisana se najlepše zahvalju-
jem sv. Tereziji, mali Cvetki Deteta Je-
zusa, za uslišane prošnje. Bila sem v hu-
dih stiskah, a ko sem se k njej zaupno
obrnila za pomoč, sem bila takoj usli-
šana. Zato se ji še enkrat najtopleje za-
hvaljujem in to blago priprošnjico vsa-
kemu kristjanu iskreno priporočam. Le
z zaupanjem se k njej zatecite in gotovo
boste uslišani! Kot znak hvaležnosti
Vam pošiljam mali dar.

Mrs. Anna Breznick, Bernick, Pa.

Prisrčno se zahvaljujem Mariji Poma-
gaj in sv. Tereziji za uslišano prošnjo.
Moja hčerka je bila hudo bolna in na
njej priprošnje je zopet ozdravela. Pri-
loženo pošiljam mali dar v podporo lista
Ave Maria.

Margareth S. Jenko, Bulger, Pa.

Priloženo Vam pošiljam \$5.00 za cer-
kev Marije Pomagaj v Lemontu. Otrok
mi je bil hudo bolan in v tej stiski sem
se z zaupanjem obrnila k Mariji Pomoč-
nici z obljubo, da bom poslala gori ome-
njeno svoto. In res, moja prošnja je bila
uslišana. Že drugi dan je bilo otročičku
bolje in tretji dan sem z njim z veseljem
zapustila bolnišnico. S tem se zahvalju-

jem Materi božji in spolnujem svojo ob-
ljubo. **Mrs. M. Petrošič.**

Darovi v blagu:

Rev. J. C. Smoley nam je poslal deset
zajcev. Prisrčni Bog plačaj! — Posteljno
perilo so darovali: Mrs. John Cerček,
Mrs. Jos. Kuhel in Mrs. Jos. Smajdek,
vse iz Clevelanda; Mrs. Elizabeth Masek
pa tri posteljne odeje. Mrs. Gertrud Tu-
sar je darovala fino blago in čipke za
oltarni prt.

Mrs. Mary Fraus je kupila dva reflektorja
za razsvetlavo velikega oltarja. Za
dva lestenca nad velikim oltarjem pa sta
darovali Mary Kolarič in Magdalena
Pergar vsaka po \$26.00. Zadnjič je bilo
po pomoti javljeno, da je daroval Mr.
George Pančur 50c za cerkev; v resnici
je daroval \$50.00 in sicer za razsvetlavo
v cerkvi Marije Pomagaj.

Mrs. Magdalena Brišar je dala \$15.00
za okrasko nad velikim oltarjem. Ne-
imenovana je darovala \$5.00.

Za električne lučke pri Srcu Jezusovem
je nabrala Mrs. Mary Skul \$19.70.
Darovali so: Mrs. Judnich \$1, Mrs. Paz-
dertz \$1, Mrs. Skul \$1, Mr. Kerinčič \$1,
Mr. Al. Juričič \$1, Mr. Anton Skul \$1,
Mrs. J. E. Muhich 50c, Mrs. Rakar 50c,

Mrs. Dornik 50c, Mrs. Kolar 50c, Mrs.
Tushek 50c, Mrs. Mustar 50c, Mrs.
Shmidberger 50c, Mrs. Polancich 50c,
Mrs. Mali 50c, Mrs. Stalcer 50c, Mrs.
Gaspich 50c, Mr. Rudolf Skul 50c, Mr.
Horvat 50c, Mr. Frank Russ ml. 50c,
Mr. John Kolenc 45c, Mrs. Horvat 35c,
Mrs. Stanisha 30c, Mrs. Govednik 25c,
Mrs. Ivanich 25c, Mrs. Anna Musich
25c, Mrs. Terlep 25c, Mrs. Agnich 25c,
Mrs. Musich 25c, Mrs. Kunstek 25c,
Mrs. Bambich 25c, Mrs. Petrič 25c, Mrs.
Marincich 25c, Mrs. Setina 25c, Mrs. Er-
javec 25c, Mrs. Pluth 25c, Mrs. Ukovich
25c, Mrs. Zelko 25c, Mrs. Zdravelick 25c,
Mrs. Smrekar 25c, Mrs. Koreltz 25c,
Mrs. Randich 25c, Mrs. Bery 25c, Mr.
Frank Ostir 25c, Mrs. Ratkovech 25c,
Mrs. Agnes Skul 25c, Mrs. Gregorich
15c.

Mr. Martin Shifrer je daroval prvi za
kipa sv. Cirila in Metoda, ki bosta pri
obeh strankah oltarjih \$5.00. Koliko mu
jih bo sledilo?

**Za lučke pri Mariji Pomagaj in sv. Te-
reziji:**

Mary Jereb \$1, Joseph Utrosa 50c, S.
M. Jenko 50c, Mrs. Frank Kokel \$1, An-
gela Mlakar \$1, Mary Derčar \$5, Mary
Shultzter \$1, Mary Poljak \$1, Anna Žit-

nik 50c, Helena Ausserrer \$1, Agnes Ivancich 50c, Mary Zidar \$1, 50c sv. Antonu, Marko Plut 30c, Frank Ulčar 15c, Mary Pristave \$1, Franciška Vrabčič \$1, Math. Kremesec \$1, Veronika Hren \$1, Mary Hrvat \$2, Frances Pavlich \$1, Neimen. \$1, Josie Cimperman \$1, Anna Brulla 50c, Alojzij Rojšek 50c, Joe Zupančič 25c, Katarina Keri 10c.

Darovi za kolegij:

Mary Bambich \$1, E. Malley \$1, Josie Cimperman \$5.

Darovi za list Ave Maria:

Joseph F. Muhich \$1, Mrs. M. Petrovich \$1, Lucija Gregorcich \$5, Katinka Pavlich 75c; po Mr. Frank Ulčarju \$3.00, Johana Kastelic \$1, John Krivec \$1, P. sternad \$1, John Intihar 50c, Anton Petrič 50c, Zora Mlenca 25c, Frank Sajovic \$1.

Poseben "Bog plačaj!" vsem tem. — Urednik upa, da mu bo prinesel lepe darove za list tudi sv. Miklavž ali Santa Claus. Da ne bi nanj pozabil, zato se mu na tem mestu toplo priporoča.

Člani Apostolata sv. Franciška so postali:

Anna Starman \$10, Jacob Polantič \$1, Mary Sute \$10, Peter Sute \$10, Anna Benks \$1, Josephine Pazel 50c, Margaret Sodice \$10, Rosie Glavan \$1, Josephine Pazel 50c, John Kramer \$10, Gregor Zagar \$10, Franciška Orešek \$1, Rosie Vojcehovsky \$10, Joseph Svigel \$2.

Eno pomoto od zadnjic moramo popraviti: Mr. Joseph Slivnik ni daroval 50c, ampak \$50.00.

Za sv. maše so poslali:

Elizabeth Masek za slovesno sv. mašo dne 19. novembra \$5, Mrs. Hladnik \$2, Martin Shifrer \$2, Mrs. Hladnik \$3, Ma-

ry Jereb \$2, Neimen. \$3, Franciška Muren \$1.50, Mary Sivic \$1, S. M. Jenko \$1, Agnes Zokal \$2, Anna Banks \$3, Neim. \$40, Frank Černe \$1, Katy Suster \$1.50, Mary Nartnik \$1.50, Mary Nartnik \$1, Anna Muha \$3.50, Math Kremesec \$4, Agnes Sterniša \$3, Joe Kuhar \$2, Joseph Klepac \$1, Anton Zagorc \$2, Terezija Shultzer \$3, Rosie Mance \$2, Mary Tomazich \$1, Marie Priland \$3, Anna Susman \$1, Neimen. Chicago \$5, Antonija Ciderle \$1, Mary Poljak \$2, Anna Žitnik \$1, Agnes Ivancich \$2, Pauline Tgovac \$3, Jerry Lavrich \$1, Mary Zidar \$1.50, John Rumanijak \$5, Mary Maček \$1, J. Fisher \$1, Carolina Milost \$10, Peter Bukovec \$5, Mary Arh \$1, Agnes Viskovich \$1, Franciška Remec \$5, Mary Pristave \$1, Mary Barle \$5, Mary Dovjak \$2, J. Glivar \$1, Frances Sikošek \$2, Elizabeth Engel \$1, Mary Gosenca \$2, Frances Pavlich \$1, Johana Kres \$3, Anna Bresnik \$4, Mary Garay \$5, Rosie Vojcehovsky \$2, Fany Baraga \$2, Rosie Možina \$2, Marianna Kramarich \$1, Louis Bozik \$1.50, Mary Pavlešič \$2, Anna Brulla \$1, Frank Matiček \$1, Družina Urlich \$1, Družina Strojani \$1, John Kokalj \$2, Ana Mlakar \$1, John Molek \$5, Maggie Bokal \$1, Marko Bluth \$1, Anna Slobodnik \$2, Mary Mahkovec \$3, Mrs. M. Kremžar \$5, Frank Blatnik \$5, Anna Sašek \$1, Anton Shirzel \$2, Frances Lučnik \$3.

Darovi za frančiškanski samostan v Brežicah:

Društvo Kršč. Mater v Forest City, Pa., \$10, Društvo sv. Roka KSKJ. v Frontenac, Kans., \$10.

Za Slomškov sklad

je nabrala Mrs. Terezija Grum v Forest City, Pa., \$3.50. Darovale so ji: Mrs. Nežika Zidar 50c, Mrs. M. Planinšek 50c,

Mrs. M. Sivic 50c, Mrs. M. Verhovšek 50c, Mrs. Ivanka Jevnik 50c, Mrs. Josephine Bucinelly 30c, Neimenovana 70c.

Rev. Aleksander Urankar \$25.25, Agn. in Frank Skul po 50c, Agnes Viskovich \$1.00, Mr. Louis Srebernak \$3.00.

Za karmeličanke:

Neimenovani 50c, Mrs. Z. Cerjanec \$5.

Stare letnike Ave Marije in druge knjige so darovali:

Mary John, St. Joseph, Minn., Agnes Sebat, La Salle, Ill. Zraven tega nam je poslal Neimenovani lepo vezano Verwyostvo knjigo o škofu Baragi in tri stare koledarje Amerikanskega Slovenca (1898, 1899, 1900).

Naj božje Dete povrne vsem dobrotnikom z nebeškimi darovi!

IZ UPRAVNIŠTVA.

Naznanjamo vsem tistim naročnikom, ki plačujejo naročnino za mesečnik "Ave Maria" svojem v stari domovini, da je mnogim ista potekla. Prosimo torej, da jo blagovolijo obnoviti, ali nam vsaj javiti, da jo hočejo plačevati, ker drugače jim bomo morali list ustaviti.

Ker pa dobivamo iz domovine mnogo priznalnih in pohvalnih pisem, v katerih izražajo prejemniki svojo zadovoljnost nad vsebino lista in željo, da bi ga dobivali tudi v bodoče, zato upamo, da med našimi naročniki ne bo nobenega, ki bi jim zaradi male svote \$3.50 kratil to veselje, ampak, da se bo še pomnožilo število tistih, ki bodo za novo leto svojce v starem kraju s tem darom razveselili. Seveda bomo vsem z veseljem postregli.

Naši mladini.

119 THE REALM OF BOOKS.

By **Albina J. Wahcic.**

Leisure time can be spent in a most delightful and beneficial way by the perusal of books. What to read?—is the question. There are books and books **and** books. We certainly cannot read them all, besides very many of them are not even worth looking over.

Beginning with January 1929 there will be included in this Juvenile section ("Naši Mladini") of the "Ave Maria" one book review together with a list of interesting books. Selections of several types of fiction will be made.

You will enjoy each of the following books:

"A Mill Town Pastor." The Story of a Witty and Valiant Priest, by Rev. Joseph P. Conroy, S.J.; written in a lively style.

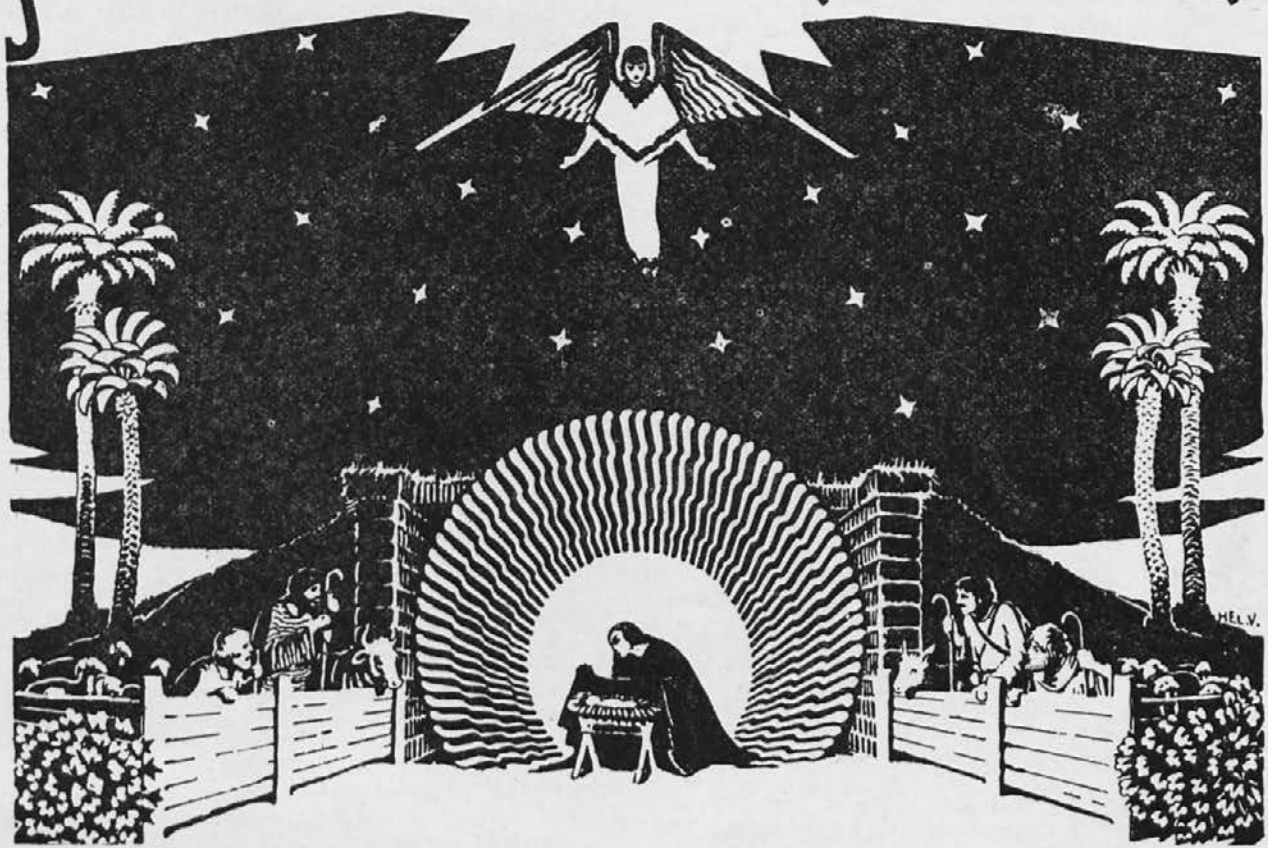
"Anne of Greene Gables" by L. M. Montgomery is a fascinating story of an exceptionally bright or-

phan girl.

If you like picturesque descriptions, read "The Happy Mountain" by Maristan Chapman; a 1928 book. It beautifully pictures life in the Tennessee hills, the people and their charming dialect.

Probably you are interested in detective fiction. The following three "cases" are not fictional but have really occurred. They are different from other books of this type. "The Greene Murder Case," "The Benson Case," and the "Canary Murder Case," all three written by S. S. Van Dine. In reference to the "Canary Murder Case," Vance, the detective makes the following remark: "However unethical—theoretically—it may be to take another's life, a man's own life is certainly his to do with as he chooses. Suicide is his inalienable right." We, as Catholics, know that we have no more right to commit suicide as we have to commit murder. God alone has power over life and death and we are infringing upon God's rights by destroying ourselves.

SLAVA BOGU NA VIŠAVAH • MIR LJUDEM NA ZEMLJI

Faith of our Fathers.

By Albina J. Wahcic.

How especially joyous are the few days preceding Christmas! People hurry to and fro with glowing faces and sparkling eyes. Mysterious bundles are secreted from many an inquisitive and adventurous Jimmy or a Marjorie Jane. Everybody, impatiently awaits the "Day of days". All the world seems happy.

Is everybody happy? The Bartons, poor and struggling, do not get much joy out of Christmas. They expect no toys, no Christmas tree. The mother of the five little ones work hard every day to keep her family from starvation. Five years ago when Bobby, the youngest, was ill, Mr. Robert Barton had gone for the doctor in the middle of the night. He never returned. No one saw him nor heard of him from that fateful day. Hard times oppressed the sorrowful family.

In all their poverty, the Bartons still had a great treasure—the true Faith. Thus we find them on the night before Christmas kneeling about the small hand-made crib praying earnestly that the Divine Child might return their father to them. On this their last day of the novena to the Christ Child the children prayed more than ever, with the firm belief that their fervent wish would be granted.

As they were devoutly reciting the rosary, there suddenly came a sharp knock. The mother and children sprang to their feet. A second time the knock was heard. Mrs. Barton, frightened, hesitatingly went to open the door. She threw it open, then—"Robert!" she cried. "It's your father!" continued she. "Our prayer has been heard, children!" Nothing could be seen of the tall, stately man but his handsome, beaming countenance. His arms were literally overflowing with packages and an enormous fir tree. No order could be maintained for the first few minutes. All talked at once. Finally, Mr. Barton told the following story:

"As you know, my dear Margaret, it was just about Christmas time, five years ago, when Bobby became ill. At about midnight I went for the doctor. I never reached his house. 'Twas a cold, bitter cold night. As I was passing the cemetery three men sprag upon me, gagged me, tied me, despite my efforts to gain freedom. The next morning I found I was among gypsies. There was no chance of escape. I was hopelessly a prisoner. All the dirty work about camp fell to me. Every day they ordered me to dig, but, why, I did not know, then. About a month ago I came upon a vein of pure gold.

Extracting a great number of nuggets, all of a very large size, I made good my escape. How I was able to do all I did is beyond me but the grace of God must surely have been with me. So here I am, the happy possessor of a faithful wife and loyal children and a very rich gold region. And it is Christmas eve."

The Bartons from henceforth lived in plenty. They never forgot the poor, nor did they abandon ever, that much mocked at—Faith—nor the medium of their happiness—prayer.

Here's wishing a Merry Christmas and a Happy New Year to everybody.

PISMA.

1324 Highland Ave.,
Joliet, Ill., Oct. 30, 1928.

Reverend and dear Father,

I hope you will be glad to hear some news from Joliet, that I am going to write to you.

First of all I will tell you about our school, Saint Joseph School is the school I attend. There are many children that attend it. I am in the eighth grade, the highest grade in our school. There are seventeen boys and twenty-four girls in our class. We all study hard to please our teacher but most of all for our own good.

We had a novena in our church in honor of Saint Therese, the Little Queen, who is known throughout the world. We all tried very hard to receive Holy Communion during the nine days.

Now I will tell a few words about the Saint Agnes Sodality to which I belong.

We receive Holy Communion in a body every fourth Sunday at the six o'clock Mass. In the afternoon we have our meetings. Every year we decide where to have our Sodality picnic. This year we went to Lincoln Park. We all enjoyed ourselves very much.

Last week the boys of our class had a ball game with grade seven. It was the most interesting game I ever saw. We were all anxious to see who would win. It was a tie when the bell rang for school, so we had to wait till the next day to finish the game. Of course we were for our side, and we screamed and yelled and all we could do when we saw that our boys won. Don't you wish you could have seen it?

Best wishes to you and all the readers of the magazine, I remain, sincerely yours,

Christine Adamich.

534 So. Fourth Street,
Steelton, Pa., Nov. 16, 1928.

Častiti g. Urednik!

Prosim ako bi dali tudi moje pismo v Ave Maria.

Jaz sem v sedmem razredu. Grem v šolo sv. Petra. Sedaj sem šele trinajst let stara. Upam da bom drugo leto dobro izvršila šolo.

Za božič bomo imeli igro. Pričakujemo veliko ljudi.

Jaz imam malega bratca, pa je bil jako bolan. Smo mislili da bo umrl. Zdaj mu je boljše. Drugi smo vsi zdravi in veseli. Atetov imendan je bil ta mesec na 12. novembra. Smo se imeli prav dobro. Vsi smo lepo častitali.

Zdaj mislim da je dosti za prvokrat. Bom drugič kaj več napisala.

Lepo Vas pozdravi,

Ana Zlogar.

1609 Cora St.
Joliet, Ill., Oct. 30, 1928.

Cenjeni Urednik!

Prosim sprejmite par verstic v lepi vaš list Ave Marija. Vam dam znat kako se imamo v naši šoli Sv. Jožefa v Joliet,

Ill. Jaz hodim v osmi razred. Mnogo lepega sem se že naučila, zato pa hvala častitim šolskim Sestram ker nas tako lepo učijo.

In cerkveni obredi so zelo lepi pri nas. Smo imeli devetdnevno Sv. Terezije. Tako lepo je bil njen kip okrašen v Cvetju in lučkah da je zgedala kot živa Svetnica. Zadnji večer ko je bil sklep pobožnosti je bila polna cerkev vernikov. Lu nad vse spoštovani Pater Alphonse so imeli tako lepo pridigo da je moglo vsako srce se omehčati, če je še tako trdo.

Imamo tudi družbo Sv. Neže in gremo vsaki mesec k skupnemu sv. Obhajilu. Nas je veliko število v družbi.

Naši dečki se tudi pridno učijo igrati žoga. Sedmi in osmi razredi se igrajo in osmi razred večkrat zmaga. Father M. Butala so za tega velkega med njimi in vsi jih radi imamo. Sedaj pa moram končati da še drugim prostora ostane.

S pozdravom,

Anna Pucel.

1412 Cora St.
Joliet, Ill., Oct. 23, 1928.

Reverend and dear Father:—

I am a student of the eighth grade of St. Joseph School. Our school is located on Scott St. We are taught by Sisters of St. Francis. We are trying very hard to pass in our studies in order that we may graduate.

About three weeks ago we had a Novena to the "Little Flower of Jesus." Many parishioners attended the devotions. On the last day the Novena closed with great solemnity and roses were distributed to all who attended the devotion.

The boys in our class are leaders in the baseball game. They have to win every game in order to be champions of the school. The baseball game begins at 12:30 and lasts till 12:50. It is very interesting for the on-lookers. The girls get hoarse from rooting. I guess that is why our boys win every game. Baseball is the chief outdoor sport for the boys. Boys are good for something anyway.

I am a member of Saint Agnes Sodality. On the fourth Sunday of every month we receive Holy Communion in a body. After Benediction we hold our meetings where we receive good instructions from the Sister Moderator.

Wishing you God's blessing in all your undertakings,
respectfully yours,

Helen Rožič.

1515 N. Hickory St.
Joliet, Ill., Oct. 30, 1928.

Cenjeni Gospod Urednik!

Jaz sem stara 13 let in sem učenka šole Sv. Jožefa. Jaz sem v osmem razredu. V naši šoli imamo 16 sester, sedem je slovenskih in so vse jako dobre z nami, in mi otroci jih radi imamo in ubogamo kar naj več moremo. Meni je učenje veliko veselje. Računstvo in Katekizem me najbolj veseli, pa naše sestre so hudo stroge in moramo vse po vrsti znat.

Pri naši cerkvi Sv. Jožefa smo obhajali devetdnevno Sv. Terezije in skoraj vsa šola je pristopila k Ev. Obhajilu. Smo prosili malo Cvetko Jezusa za zdravje naših staršev in za našega bolnega gospoda Rev. J. Plevnika.

Tukaj imamo Družbo Sv. Neže in vsaki mesec imamo skupno Sv. Obhajilo in popoldne je seja Družbe.

Naš častiti gospod Butala so zelo vneti za šport in pri naši šoli imamo baseball in basketball.

Prosim, gospod urednik, priobčite to moje prvo pismo in sprejmite pozdrave od

Mary Krall.

1511 Nicholson St.
Joliet, Ill., Oct. 30, 1928.

Častiti Gospod!

Jaz hodim v šolo sv. Jožefa in sem v osmem razredu. V našem razredu se radi učimo, ker imamo jako dobro učiteljico. Učim se najrajši Katevizem, slovnico in računstvo. Imamo tudi jako dobrega dušnega pastirja Rev. Father Plevnika. Samo škoda da so več jako dolgo bolni. Upam da bi skoraj ozdravili.

Večkrat imamo lepe pobožnosti v naši cerkvi. Ni dolgo nazaj smo imeli sv. misijon, potem devetdnevno na čast Materi Božji, Sv. Anni in Sv. Tereziji.

Naša družba sv. Neže in Marijina družba sta imeli skupno

sv. obhajilo zadnjo nedeljo pri šesti sv. maši. Imamo skupno sv. obhajilo vsak mesec.

V žogometni igri ali takozvani (Base ball) so se naši fan-tički dobro pokazali. So tako gibčni da kar vsakokrat zmago odnesejo. Na pisanju pa oprostite, drugič pa bo šlo bolje. Ne zamerite kaj.

Pozdrav Vam in vsem čitateljem Ave Marije.

Frances Kramarich.

508 Summit St.

Joliet, Ill., Oct. 30, 1928.

Reverend and dear Father:—

These few lines which I am writing to you is to show you that Joliet is not dead nor behind the times. I go to St. Joseph School and I am in the eighth grade. Our school is built of red brick and contains twelve classrooms. We have another old building with four rooms. Over eight hundred pupils attend our school. This is the largest enrollment of all the schools in Joliet.

We have just finished making a novena to St. Theresa. We began the novena with a High Mass and Benediction. At the closing the servers sang the Litany of the Blessed Virgin. I am a server for four years but I think this is my last year because I am going to graduate in June.

Every room in our school, except the lower grades, have baseball team. We have a large baseball diamond on which we play. Our room had a very tight game with another room. The score was 1 to 0. O boy, you ought to see the rooting and excitement.

We rooted to beat the band. Just as one of our boys knocked a home run the bell rang. We are now holding third place.

Do not think that I am not a Slovenian boy because I am writing this letter in English. I am giving the other boys and girls a chance first as they are very anxious. Trusting that my letter will find a corner in the "Ave Maria" I remain,

Sincerely yours,

Albert Libersher.

Sheboygan, Wis., Oct. 19, 1928.

Častiti Gospod.

Zdaj vam odpišem na vaš odgovor v Ave Marijo v Julijo. Kjer ste mi vprašali koliko je sedem krat štirinajst in koliko bom stara takrat.

Dolgo sem računila in zdaj pa že vem. Sedem krat štirinajst je 98 let. Če bom kedaj to starost čakala bom prišla vas pogledat. Vi ste pisali da sem korajžna. Brez koraže ne more človek živet dan danes.

Mi otroci bi še večkrat pisali v Ave Marijo pa se sramujemo naših napak, kjer jih moremo sami brat in kjer se bi ljudi preveč smejali.

Sedaj sem se veliko naočila slovensko po tisti gramatiki, ki je v Ave Marijo, Sestra mi je povedala da ste vi njej pisali in povedali da more otrokom povedat da naj še pišejo kjer znajo pisat po Slovenskem. Tudi naši šolarji niso zaspani kjer bomo imeli igro v novembro. Tudi vas povabimo na igro. Ta igra je zelo smejsna.

V Octobru smo imeli karnival v cerkveni dvorani. Dramatični klub je ta karnival naredil. Ko bom tudi jaz velika bom za cerkev pomagala.

Mislím da me boste oprostili kjer vem da imam zelo velik napak.

Zdaj pa sklenim moje pismo in slabo pisanje.

Vam udana

Mary Meshnig,

708 Georgia, Sheboygan, Wis.
SS. Cyril and Methodius School.

Rothbury, Mich., October 11, 1928.

Dear Rev. Father:—

I am writing you for the first time in English. I can't write in Slovenian language.

I like to read letters from Slovenian boys and girls in Ave Maria.

I am fourteen years old. I go to a public school, we have a teacher named Mr. Clare E. Shua, this is his second term and we like him.

I got three brothers and three sisters. My youngest is fourteen months old and his name Frank William.

He was real sick last winter. He had pneumonia he was in the Shelby Community Hospital.

At first when he got sick we thought he would die any time so did doctor and neighbors too.

Now he is feeling good. My mother told us to pray for him. I think that helped.

I helped my father this summer working on the farm. I cultivated corn, beans, potatoes and pickles. I like this kind of work.

The nearest Catholic Church is at Rothbury, they have Mass twice a month at a Polish Church eight miles from here.

We mostly go to Brunswick 20 miles from here St. Michael's Church, its pastor is Rev. Father Leckman.

I have a uncle, aunt, grandfather and grandmother in the locality, their name is Dablock.

We were there Sunday seventh of Oct., enjoyed a good dinner and a good time.

I will close for now.

Please excuse my poor writing.

Yours sincerely,

Rudolph P. Snider.

St. Peter's School.

Steelton, Pa., November 15, 1928.

Častiti g. Urednik:—

Ker sem brala dosti dopisov v Ave Maria, pa tudi jaz želim Vam dati en dopis od naše šole, da boste znali da se tudi mi tukaj v Steeltonu učimo po Slovensko.

Jaz sem deset let stara in hodim v šesti razred. Moja učiteljica je sestra Callista. Letos imamo šest sester.

In tudi Vam dam znat, da smo imeli veliki Bazaar Augusta mesca, in sedaj bomo imeli pa tudi veliki cerkveni dance, katera privedijo ženske od Sv. Petra župnije.

Nadalje Vam dam znat da se pripravljamo za igro katero privedimo mi šolski otroci. Ne vem kateri dan samo to znam da bo po božiči. Še bi imela dosti za pisat ali se bojim, da bi bil predolg moj dopis in tako romal v koš.

Sedaj Vam pa želim vesele božične praznike in srečno veselo milostipolno novo leto.

Elizabeth Bratina.

Kansas City, Kansas, Nov. 15, 1928.

Prečastiti gospod Urednik:—

Zopet nekaj iz našiga Kansasa. Veste mi smo imeli zadnje dni sv. misijon kateriga je vodil preč. pater Odilo. Govoril je tako lepo v svojih govorih da je prišlo veliko tistih ljudi v cerkev kateri že silno dolgo niso bili ne v cerkvi še najn pa pri sv. spovedi in pri sv. obhajilu a sedaj so pa šli. Nekateri ljudje radi učasilh spijo pri pridigah ali pri teh pridigah pa ni imel nihče časa zaspat če je še tako dolgo trpelo.

Začasa misijona je bilo tako lepo, da nam je vsem dolg čas sedaj ko ni več vsak večer pobožnosti. Sklep Misijona je bil

Vnuki in vnukinje naše vrle zastopnice v Brooklynu, Mrs. Katie Sneller. — Prva od leve na desno (poglej sliko) pridno pomaga pri razprodaji koledarjev, drugi pa je naročila mama Ave Marijo, ko je bila komaj eno leto stara.

7. Oktobra ta večer je bil krasen čez vse. Bila je lepa procesija po cerkvi pri kateri so korakali naši šolski otroci. Deklice vse bele in z vencami na glavi za njim ipa fantje potem pa mi mene-strantje za nami pa preč. Father. Med procesijo pa so naši pevci lepo peli da se je razlegalo daleč na okrog.

Father Odilo smo imeli vsi jako radi, škoda da niso še dalje pri nas ostali. Nam vsem je zelo dolg čas za njimi.

Pozdravljam vse fante in deklice ki spadajo v mladinski odelek.

Zahvaljujem se tudi Prečasistemu misijonarju za obisk pred ko so vzeli slovo iz Kansasa želimo jim mnogo uspeha pri trudapolnem delovanju.

William Sainich K. C. K.

Prosim vas prečastiti gospot Ured. če bi dali to moje pismo v Ave Maria.

Srčno vas pozdravlja v Presv. Srcih William Sajnič.

St. Peter's School.
Steelton, Pa., Nov. 15, 1928.

Dear Father:—

I attend St. Peter's School in Steelton, Pa. Our school is just a new building. It has fine School rooms, Sisters office and an auditorium. I am in the fifth Grade. Our grade has a Study Contest between two groups called the Army and the Navy. I am in Navy group which is winning just now. Our pastor comes to visit us some times and asks us questions in Catechism. He said if we will have good marks on our report cards from now on till Christmas we will get a nice Christmas present. The pupils of our school are getting ready to perform a Christmas entertainment. I am also taking a part in it. This will be all for today.

Sincerely yours,

Mary Tezak.
531 Main St., Bressler, Pa.

November 16, 1928.

Dear Rev. Father:—

You did not hear about Steelton yet, therefore I will write you dear Rev. Father about our school.

We have the same sister as we had last year. She is good to us.

Our sister told us a short and a beautiful story about a faithful dog. After she finished the story we started to write it with ink.

In school we have a contest. The boys are called Romans and the girls are called Greeks. The boys beat us in geography contest. They have three stars and we have none. In history contest the boys have two and girls have two.

My age is eleven and I am in sixth Grade. Wishing you a Merry Christmas and a Happy New Year.

Annie Bele.

St. Peter's School.
Steelton, Pa., Nov. 15, 1928.

Častiti g. Urednik:—

Naj prvo Vam želim vesele božične praznike in srečno nove leto naj vam božje Dete da obilo blagoslova v novem letu. Nadalje Vam dam znati da sem osem let stara in hodim v četrti razred. Mi se učimo lepo orkestra za Božič. Sedaj Vas še pa lepo pozdravim jast in moja mama pa tudi moj brat Rev. Tony Bratina.

Catherine Bratina.

205 Hacker Ave., Joliet, Ill.
Oct. 29, 1928.

Častiti gospod Urednik!

Tudi jaz Vam hočem naznaniti nekoliko novic iz naše Slovenske naselbine v Jolietu.

Jaz hodim v šolo sv. Jožefa in sem sedaj v osmem razredu. Vsi se pridno učimo, ker imamo tudi veliko predmetov za učenje. Kdor je do sedaj kaj zanemaril ali zamudil ima še zadnje priliko, da to popravi, ako hoče to leto dokončati osmi razred.

Tudi naši kateheti nas pridno podučujejo v krščanski nauku. Še pozneje, ko bomo to šolo zapustili bomo radi mislili na vse dobro kar smo se v šoli naučili, da ostanemo zvesti sveti veri.

Jaz sem sedaj stara 14 let. Ko sem bila stara 13 let sem bila sprejeta v dekliško družbo sv. Neže. Tudi naša družba dobro napreduje. Vsako četrto nedeljo v mesecu gremo skup-

no k sv. obhajilu in popoldne imamo tudi shod v šolski dvorani.

Naj to zadostuje za enkrat še drugič kaj več.

Vas pozdravljam in vse čitatelje Ave Marije.

Josephine Dolinšek.

Odgovor vsem skupaj in vsakemu posebe.

No, toliko pisem iz vrst naših mladih pa še ni bilo v Ave Mariji, kakor jih je v tej številki. (Seveda pod mojim uredništvom, zakaj za časa Fathra Kazimirja jih je morebiti Striček dobil kedaj več.)

Posebno zanimivo je, da se je prvič oglasil Steelton, ki je poslal kar pet pisem. **Joliet ima sedem pisem in je s tem dosegel zmago v letu 1928.** Kdor ne verjame, naj prešteje vsa pisma! Upam, da mi bo moral pritrditi. Zatorej je treba Joliet nagraditi. Tisti Jolietčani, ki so dvakrat v tem letu napisali pismo, dobijo zastoj koledar za leto 1929. Naj pošljejo svoj naslov uredniku in dobili bodo koledar po pošti. Če pa pridejo sami ponj v Lemont, pa še boljše.

Vsem mladim prijateljem želim prav vesele božične praznike. Naj jim Santa Claus prinese polno-

raznovrstnih darov! Še bolj iz srca pa bom prosil božje Dete, naj ohrani vso našo mladino zase in naj jih varuje hudega na duši in na telesu. Naj jih ohrani zveste narodu in veri njihovih očetov in naj stori iz njih vnete razširjevalce Ave Marije in koledarja. V to naj jim pomore Gospod Bog!

Gospod Bog naj jih pridruži tudi delu za vseslovenski katoliški shod na ameriških Brezjah. Od vseh strani naj pridejo takrat semkaj in naj pokažejo, kaj znajo. Sedaj naj se pa le začnejo pripravljati in naj navdušujejo vse za sveto stvar. Če bodo stariši omahovali, dajte jih vi tako dolgo nagovarjati, da se bodo udali. Veste, vi imate življenje v sebi, zatorej dajte to življenje tudi starejšim in utrujenim. Vse mora na delo, kar se giblje in živi, vse, kar leze in gre!

Na svidenje torej prihodnje leto! Bog vas živi do takrat! Če vam bo Santa Claus letos prinesel preveč darov, pa se spomnite še urednika . . .

Da se vam bom malo prikupil, zato v tej številki ne bom nadaljeval z gramatiko. V božičnih počitnicah si morate malo oddahniti. Januarja pa začnemo s pridevnikom.

Urednik Ave Marije.

Stanin Bodenko:

Mir ljudem!

Božični prizor v 1 dejanju.

OSEBE:

Baltazar.
Gamaliel, njegov vnuk.
Melhior.
Marbas, vedež.
Pastir.
Kaspar.
Suženj.

Vojaki, sužnji.

Dejanje se vrši na Vzhodu ob Kristusovem rojstvu.

Noč; v vdolbini sedi na tleh ujetnik, stari kralj Baltazar; oblečen je v temen, raševinast plašč; ob njegova ramena se naslanja njegov vnuk, star tri leta, v beli, zamazani haljici; noč; zelen reflektor obsvetljuje vdolbino.

Gamaliel: No, dedek, povej mi povest.

Baltazar: Povest! No, dobro! Poslušaj! Živel je v deželi sreče Balabaan, kraljevič; tekal je po vrtu, lovil metuljčke, se kopal v studencu, poslušal murne in ptice, se čudil in spraševal; devet suženj je hodilo za njim in odgovarjalo na njegova vprašanja. Obstal je pred velikim, kamenitim levom in plaho dejal: "Ugriznil me bo." In takoj je stopila k njemu sužnja in mu je povedala: "Saj ni živ; živel je nekoč, pa je malo ugriznil nekega fakirja, pa ga je Brahmas izpremenil v kamen." In Balabaan je šel dalje in je vprašal metuljčka: "Metuljček, kje pa ti stanuješ?" Metuljček pa mu ni odgovoril in je odletel; devet suženj se je zasmejala, ena pa je stopila k Balabaanu in mu je rekla: "Metuljček stanuje daleč, daleč, v gradu iz samih lilij, pa mu je tam postalo dolgčas in je rekel drugim metuljčkom: 'Bratci, grem malo v deželo sreče pogledat, kaj dela Balabaan'; in ko se povrne, jim pove: 'Bratci, rečem vam, dobro se godi Balabaanu.' In smejali se bodo metuljčki in rekli, da bi tudi sami radi videli Balabaana." Pa je pridrl kralj Azahiel in je ubil Balabaanovega očko in usužnjil njegovo mamico. Gamaliel... Balabaana in dedka njegovega pa je . . . Kaj jokaš, Gamaliel?

Gamaliel: Nič! To ni nobena povest! To je res! To sem bil jaz, veš! Povest mi povej, pa pravo!

Baltazar: No, pa dobro! Nekoč je dejal Brahmas: Pojdem na svet in bom poizkusil ljudi, če . . . Kaj jokaš spet, Gamaliel?

Gamaliel: Ti si prej rekel, da je očka umrl. Pa ni umrl, veš! Saj mi je rekla sužnja, da je ona stara čarovnica . . . veš ona, ki si mi zadnjič pravil o njej, namazala očki s čudodelnim mazilom glavico, ki so mu jo odsekali in jo spet lepo nataknila nazaj, pa je odnesla očko daleč, daleč, in ko bom velik, ga bom šel iskat in bom grdemu, porédnemu Melhiorju glavo odsekal: hresk, hresk, bo reklo, pa bo!

Baltazar: Seveda, seveda, Gamaliel! Čuj mojo povest! Brahmas je torej rekel: Šel bom na svet in bom pogledal, ali ga vlada in gradi ljubezen, ali ga uničuje sovraštvo. In poklical je oblake in ponesli so ga na svet. Sklical je Sever, Jug, Vzhod in Zahod in jih vprašal, kaj so videli. In Sever je rekel: "Videl sem kralja; sedel je v dvorani, ki ji ni videl sten, tako je bila velika, in ni vedel za število njenih vrat; pa je rekel: Naj bo devetkrat večja! Čujte, podložniki! Poderite vaše domove, znosite sem njihovo kamenje in povečajte mojo palačo!" In Brahmas je ukazal vetru, naj molči. Jug je dejal: "Videl sem polje; pokrivalo so ga same kosti kot dračje, napajala ga je kri, gnojila so ga trupla; nad njim ni pel škrjanec, ampak krokarji so kraljali; niso vlačili konji pluga, ampak hijene so hodile po krvavih brazdah. In ni bilo na polju sejavcev, ne oračev in ne žanjcev; na kosteh so klečali živi okostnjaki, prisegali maščevanje in brusili zlomljene meče, da se pokoljejo med seboj. In čul sem, kako so se krohotale hiene, ena izmed njih pa je rekla: 'Čujte, sestree! To bo še krvi! To bo hrane!'" Brahmas pa si je zakril obraz in Jug je žalostno odšel. In Zapad je rekel: "Živel je kralj, ki je imel devet hčera; sedem se jih je poročilo, ena je umrla, a najlepšo in najmlajšo sta snubila dva kneza; Asrama je kraljična ljubila, Mejmona pa sovražila, ker je bil krut in

grd. Kralj pa ju je poklical predse in ju je vprašal: Koliko imata kamel? 'Devetsto devetindevetdeset', je dejal Mejmon. 'Devet', je odvrnil Asram. 'Koliko imata palač?' Ošabno je odvrnil Mejmon: 'Devet', a Asram je plaho šepnil: 'Eno'. 'Koliko imata zlata?' Mejmon se je zasmel: 'Ne vem. Preveč ga je!' Asram pa si je zakril obraz in je molčal. In kralj je dal svojo žalostno hčerko Mejmonu, Asram pa je odšel in ga ni bilo nazaj nikdar več." Brahmas je vprašal otožno Vzhod: "Dragi Vzhod, ali veš ti kaj veselejšega?" "Ne," je rekel Vzhod žalostno. In Brahmas se je razjokal, odslovil vetrove in poklical oblake, ki so ga odnesli z zemlje. — Že spiš, Gamaliel? Le spi, le spančkaj!

(Med tem, ko pripoveduje Baltazar povest, začuješ iz daljave sanjavo, tiho pesem pastirske piščali, pravo nasprotje grozotam, ki jih opisuje Baltazar v svoji povesti. Na teraso pride Melhior s starim vedežem Marbom, ki prinese knjigo in oljno svetiljko; Melhior se vleže na tla, Marbas sede poleg njega in položi na tla oljno svetiljko.)

Melhior: Čitaj dalje, Marbas!

Marbas: Zakaj glej, pisano je v Vedah: Kdo, misliš, da je srečnejši: ali kralj, ki sedi pod svilenim baldahinom na zlatem prestolu in ga obsevajo lestenci, in se mu priklanajo podložniki, sužnji, vojvodi in kralji dežel, ki jih je podjarmil, pa ga nihče izmed teh ne ljubi, ali uboga žena, ki tava, zavita v boren plašč, med nevihto po gorah; trnje jo zbada, veje ji trgajo lase, k sebi pa skriva dete, ki jo ljubi. Kdo je srečnejši? Veliki Brahmas je rekel: "Uboga žena."

Melhior: Knjiga mi očita, Marbas! Glej, nisem ljubil v življenju le sovražil sem. Rušil sem kraljestva, usužnjil Baltazarja in zdaj namakam meč v kri Kasparjeve vojske, ki hoče maščevati Baltazarja. Kaj naj storim, Marbas? Zakaj Kaspar mi je sporočil, da odloži meč, če osvobodim Baltazarja. Kaj meniš, Marbas?

Marbas: V zadregi si, kralj Melhior! Zakaj glej, vest človekova je kakor žena, ki čaka v borni koči ob morju, da se povrne njen mož, ribič; vihar divja po morju in pozno je že. Zdaj stopi v kočico ribič, ves izmučen; voda mu kaplja iz las, zapona ob levi rami je odjenjala in čez roko se vleče krvava rana. V rokah pa drži borni lov: dva trepanga in tri ribe za hirano, korale v nakit za ženo in tri školjke za igračo otrokom. In ko se mu nasmehne žena, se nasmehne mož in ta smehljaj odtehta ves trud in napor viharnega dne. Če pa pride brez lova domov, tedaj se boji očitajočih ženinih oči in lačnih otrok, ki ga plaho vprašujejo, če je prinesel kaj rib.

(Pastirjeva pesem se med Marbovo priliko zopet sanjavo oglasi in narašča; vzporedno z njo pa narašča tudi sijaj z leve in ob koncu prilike priplava na oder za stebrišče zvezda.)

Melhior (si prestrašen zasenči oči): Marbas, kaj je to?

Marbas: Ne boj se, kralj! Gotovo znak, ki ti ga je poslal Brahmas, da te pouči, kaj stori!

Melhior: Kaj naj storim, Marbas?

Marbas: Ne vem, kralj! Tisoče zvezd poznam, samo te zvezde ne! Čudna zvezda! Ne vem, kaj pomenja, kralj! Razglasi po svojih deželah, da obdaruješ vedeža, ki ti razjasni njen pomen.

Melhior (zaploska, suženj stopi predenj): Čuj, suženj! Razglasi po svojih deželah: "Kdor mi razjasni, kaj pomenja zvezda, ki se nam je prikazala, dobi v dar demant devetih bogastev."

(Sanjavo pastirsko pesem prekinja vedno bolj oddaljeno klicanje: "Kdor razjasni kralju Melhiorju, kaj pomenja zvezda, ki se nam je prikazala, dobi v dar demant devetih bogastev." Kralj vstane, si zasenči oči in motri zvezdo. Marbas obsedi, pa gleda zvezdo in spregovori počasi.)

Marbas: Čudna zvezda! Zakaj, glej, vse druge zvezde poljubljajo neskončnost, le ta repatica objema s svojim sijajem zemljo.

.....(Piščal utihne, na oder pride mlad pastir; bela tunika mu sega do kolen, prepasuje jo širok jermen. Širok, črn plašč nosi

okoli ramen, dolgi lasje mu padajo po ramah.)

Pastir: Mir s tabo, kralj! Razglasil si po deželah, da bi rad zvedel, kaj pomenja zvezda. Iz daljnega zapada je, kralj! Simbol ljubezni je in njeno ime je "Zvezda miru." Ljubezen, ki je njen simbol, se je rodila v Betlehemu, mestu Davidovem. Počivali smo pastirji ob svojih čredah. In glej, obsijala nas je božja svetloba in pred nami je stal angel Gospodov in silno smo se prestrašili. Angel pa nam je dejal: "Ne bojte se! Zakaj glejte, naznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo, zakaj danes je rojen v Davidovem mestu Zveličar, ki je Kristus Gospod. In to vam bodi znamenje: Našli boste Dete v ple-nice povito in v jasli položeno." In glej, nad angelom se od-pro nebesa in množica nebeške vojne priplava iz njih in hvali Boga: Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji!

Melhior (zamišljeno, sanjavo): Mir ljudem na zemlji!

Pastir: Prišla je na svet Ljubezen: balzam in olje ranjen-cu, zaklad ubogih, ponos ponižanih, rešitelj jetnikov . . .

Melhior: Rešitelj jetnikov!

Pastir: Tolažba žalostnih . . .

Melhior: Tolažba žalostnih!

Pastir: Oče sirot, nositelj sprave in miru!

Melhior: Nositelj sprave in miru!

Pastir: Smehljaj ljubezni njim, ki iščejo ljubezni, pa je ne najdejo, blaženost njim, ki se pehajo za srečo, pa še niso naleteli na njo, plačilo ljubezni in maščevalec sovraštva.

Baltazar: Maščevalec sovraštva!

Melhior (zaploska): Suženj! Osvobodil Baltazarja in mu povej, kaj smo storili z bratom njegovim Rabidielom; v od-škodnino za kruti umor naj zahteva zlata in srebra, kolikor hoče!

(Suženj gre v vdolbino, razklene ujetnika in mu tiho raz-loži, kar mu je ukazal Melhior. V Baltazarjevih očeh se za-sveti maščevalnost, v njegovih rokah nož; plane po desnih stopnicah na teraso, sredi stopnic pa začuje (naslednji) govor pastirjev, obstane, posluša, vrže nož stran in zajoka.

Pastir: Glej, vidim novo dobo! Kraljična je zapustila sijaj svojih škrlatnih soban, odložila svoj kraljevski diadem in je odšla po ozki trnasti poti do borne kočice, kjer živi oglar. In že sedita v zvezdnati noči na leseni klopi pod tiho palmo pastir in kraljična in šepetata o ljubezni. In vidim vojščaka, ki je

zlomil svoj meč in prisegel nad trupli brez glav, nad kostmi in krvjo, da se ne dotakne več meča.

Melhior: Čuj, pastir! Vesti tvoje o rojstvu Ljubezni ne poplača vse bogastvo veseljstva! Pa vseeno, čujte, sužnji, moj ukaz! Zaploska; sužnji pridejo.) Prinesite demant devetih bogastev in zlata in biserov, kolikor jih ne premore sedemnajst bogatih dežela in obdarujte pastirja.

Pastir: Nikar kralj! Ničesar ne vzamem! Misliš, kralj, da je bogastvo sreča? Bogastvo rodi sovraštvo; sovraštvo pa ni sreča, sreča je le ljubezen! Zato grem naprej napovedovat kraljestvo božje, otirat solze iz oči žalostnih, čarat smehljaj na ustnice zaničevanih, obetat kruha lačnim sirotam in še smokey in melon za posladek: ustanavljam kraljestvo upanja, da sprej-me kraljestvo ljubezni! Mir ljudem na zemlji!

Baltazar: S tabo grem, pastir! Pojdi, Gamaliel! Greš? (Tromba zapoje; z desne začuješ korake. Kaspar stopi na oder v bojni opremi, v spremstvu telesne straže.)

Kaspar: Ha, Melhior, pripravi meč! Oprode, meč, da ga . . .! Kaj, Melhior? Baltazar prost! Vojščaki, spravite meče! (Zlomil svoj meč in ga vrže za stebrišče v noč.) Kaj to pomeni, Melhior?

Pastir (ki ga obsije zvezda): Radujte in veselite se, za-kaj Kraljestvo Božje se je približalo, kraljestvo večne Lju-bezni! Nad zemljo krvi bo zrasel palmov gozd miru in ve-trovi milosti božje se bodo poigravali v njem: Kraljestvo Božje. (Kaspar in Melhior pokleknetā.)

Baltazar: Bratje, pojdimo tja v mesto Nazaret, zemljo Ju-dovo, mesto Davidovo!

Kaspar: Čujte, vojščaki! Osedlajte velblode in slone, oborožite se za pot skozi pustinje, odenite slavnostna oblačila in pripravite zlata, kadila in mire, da ga darujemo Kralju pri-hodnih vekov!

(Baltazar poklekne; zvezda obsije vse tri kralje in pa-stirja, ki blagoslovi tri modre; nato se obrne k zvezdi.)

Pastir:

Hvalite Gospoda vsi rodovi,
hvalite ga zemlje narodi,
zakaj izkazala se je nad nami milost Njegova
in resnica Gospodova ostane vekomaj.

(Zavesa počasi zdrzne.)

Naročite

KOLEDAR

AVE MARIJE

ZA LETO 1929,

RAVNOKAR JE IZŠEL.

Stane samo 50c in Vam prinaša mnogo za-nimivega berila. Še preden je koledar izšel, smo imeli čez 4000 naročil. Zatorej hitite z naročili!

Pošljite koledar tudi svojim znancem v starem kraju. To bo zanje najlepše božično darilo. Za stari kraj stane koledar s poš-tino 75c.

NAZNANILO.

Slovincem v Chicagi naznanjam, da lahko dobijo pri meni na domu

NOVE PLOŠČE,

ki jih je izdala Ave Maria. Pri meni dobijo tudi nov

AVE MARIA KOLEDAR ZA LETO 1929

in druge raznovrstne knjige, rožne vence itd.

Ako se hoče kdo vpisati v Apostolat sv. Frančiška ali v Apostolstvo sv. Cirila in Metoda, naj se zglesi pri meni. Zapisala ga bom in poslala ime z denarjem vred v Lemont. Tja bom poslala tudi darove za lučke ali kake druge darove.

Če morebiti kak naročnik ne more naenkrat plačati cele naročnine, naj plača samo polovico. Če tudi toliko ne more, pa naj da vsaj eno tretino, to je, EN DOLAR. Isto-tako v obrokih lahko plačujete tudi naročnino za St. Fran-cis Magazine.

Zdaj v Adventu in poznej za božične praznike boste v večjem številu zahajali k službi božji v cerkev sv. Štefana, zato imate tem lepšo priliko, da se zglasite za vse zgoraj označene stvari pri meni. Stanujem namreč prav blizu slovenske cerkve sv. Štefana.

Priporočam se za obilen obisk ter želim vsem okoli-škim Slovincem prav vesele božične praznike in blagoslov-ljeno Novo leto.

MARY KOBAL,

1901 W. 22nd Street, Chicago, Illinois.

VABILO NA NAROČBO.

Nabožni časopis

“Kraljestvo božje”

je v dveh letih premagal vse ovire s katerimi se mora boriti vsak novi časopis. Z veliko mislijo (idejo), ki jo širi, in s svojo notranjo vrednostjo si je pridobil toliko vnetih čitateljev in prijateljev, da bo prihodnje leto izhajal prenovljen in povečan kot mesečnik, vsak mesec razen avgusta in septembra, torej desetkrat na leto.

Število sotrudnikov se je zelo pomnožilo. Zato bo vsebina v prihodnjem letniku še bolj lepa in mikavna.

Program bo ostal bistveno dosedanj, a se bo nekoliko razširil.

Po opominu sv. Cerkve se bo list oziral na velike vzhodne cerkvene očete in vzornike svetega življenja. Iz bogatih vzhodnih duhovnih zakladov bo objavil tri prelepe spise iz začetka 5. stoletja: 1. Mikavne “Zgodbe svetih očetov”, 2. živahne spodbudne “Besede svetih očetov”, in 3. globoka “Duhovna pravila”.

Med življenjepisi se bo odlikoval obširnejši opis vzornega mladeniča Pavla Šumana z mnogimi slikami.

Razgled po katoliškem svetu bo toliko razširjen, da bo poročal o vseh važnejših verskih dogodkih.

Vsaka številka bo okrašena z mnogimi slikami.

Vsebina bo tako poljudna, da jo bodo razumeli prosti, obenem pa tako jedrnata in temeljita, da bo mikala tudi izobraženca.

Prva številka izide pred Božičem.

Pridobivajte novih naročnikov! Kdor dobi 10 naročnikov in pošlje vso naročnino, dobi en izvod zastonj.

“Kraljestvo božje” stane celo leto 40c in naročite je lahko pri Upravi Ave Marije ali pa v Mariboru, Koroščeva ulica številka 12.

POZOR! POZOR!

Sedaj dobite pri meni sledeča najbolj uspešna zdravila:

Alpen Tinkuro, ki je proti izpadanju las ali pa celo pospeši njihovo rast. Ta tinktura povzroči, da vam popolnoma prenehajo izpadati lasje, pa so še lasne korenine ali mah na glavi, vam bodo lasje zopet zrasli.

Bruslin Tinkuro zoper sive lase. Ta tinktura vam napravi v kratkem času popolnoma narturne lase, ravno take, kakor ste jih imeli v svoji mladosti. Moje zdravilo je tudi zelo uspešno zoper prahute in druge nerednosti na glavi.

Wahčič Fluid vam v kratkem času odpravi tudi najstarejši revmatizem in trganje po kosteh.

Elsa Žavba je najboljše zdravilo zoper raznovrstne rane in druge kožne bolezni.

Še mnogo drugih zdravil dobite pri meni. Uspeh vseh so potrdila, premnoga zahvalna pisma.

Pišite takoj po brezplačni cenik!

JAKOB WAHČIČ,

143. East 95th Street, Cleveland, Ohio.

Šest novih plošč

ki jih je izdala Ave Marija

1. Slovenska polnočnica. I. del in II del	\$1.25	4. Šmarnice I. Litanije Mat. božje II.	\$1.25
2. Santa Claus I. Božične pesmi II.	\$1.25	5. Nova maša I. Poroča II.	\$1.25
3. Vstajenje, I. in II. del	\$1.25	6. Našim najdražjim v spomin. I. in II. del	\$1.25

Vse plošče so strogo verske vsebine. Na vseh govori naš znani slovenski misijonar Rev. Odilo Hajnšek O. F. M. Naročite jih pri Ave Mariji hitro, ker smo jih naročili omejeno število. Za poštnino pošljite za posamezno ploščo pet centov. Ako naročite vseh šest — poštnine prosto. — Do sredine novembra smo imeli čez 6000 naročil.

A V E M A R I A

BOX 443, LEMONT, ILLINOIS.

Kazalo za letošnji letnik Ave Marije.

I. Pesmi.

Brezmadežni	str. 10
Bogu	str. 13
Evangeljski soneti	str. 15, 56, 103, 156, 186, 308
Kadar sem sam.	str. 45
Zvečer	str. 45
Pisma pisana pred tabernakljem	str. 50
Pisma pisana pod križem	str. 50
Božja luč	str. 69
Ave Maria	str. 79
Pomlad je prišla	str. 105
Prva trobentica	str. 108
Otrok	str. 108
Slava Mariji	str. 133
Zdrava Marija, Kraljica majnika	str. 133
Najlepša	str. 133
Visoko so božja nebesa	str. 172
Ave Marija!	str. 174
Bela lilija	str. 180
Ptička	str. 180
Hrepenenje	str. 183
Na vrtu	str. 186
Moj Bog, Ti si velik!	str. 197
Vzbudi se, taščica!	str. 201
O, da bi bil kakor cvet	str. 208
Na pašniku	str. 208
Ni mogoče!	str. 217
Poznam Te	str. 220
Molitev	str. 232
Mariji	str. 249
Tebe ljubim!	str. 253
Ah, koprnim po Gospodu!	str. 266
Mistik moli	str. 268
Slap šumi	str. 274
Slika	str. 295
O, naj gledam!	str. 314
Novemberske pesmi	str. 328
Verica se pelje k polnočnici	str. 358
Sveta noč	str. 375

II. Povesti, črtice itd.

Ob srebrnem studencu	str. 33, 65, 98, 128, 138, 175, 212, 239, 275, 305, 333, 366.
Most nad prepadom	str. 16, 41, 88, 110
Cigan — kralj	str. 53
Omer in Omerka	str. 57
Mlada Breda in deveti kralj	str. 58
Guilijin sin	str. 73
Steber družine	str. 67
Skriti zaklad	str. 80, 116, 125
Sv. Jožef pomaga	str. 113
Šmarnice v gozdu	str. 131
Kukavica	str. 150, 182
Nenavadno izdajstvo	str. 170
Zmaga presv. Srca	str. 202
Nočni vlomilec	str. 204
Mati me je poklicala	str. 232
Čudež	str. 249
Hrast in bukev	str. 286, 303
Nečimernost nečimernosti	str. 298, 325, 372
Moje pismo Tinki	str. 309
Naidražji spomin	str. 312
Taščica	str. 313

III. Članki in podobno.

Pomenki o veri in neveri	str. 5, 43, 142
"El Kuds!"	str. 11
Božji umetniki	str. 14
Vera — naša sojenica	str. 18

Ženi	str. 22
Pet čevljev vzdolž, dva čevlja počez	str. 23
Indijske slike	str. 37
Kvarantanija in Tabor	str. 39
Čudežna ura	str. 46
Vera in nevera	str. 48
"Novi Lurd" na Dolenjskem	str. 51
Dom	str. 55
Cerkveno bogoslužje	str. 76
Meksikanski mučenici	str. 83
Sv. Jožef, mož trpljenja in potrpežljivosti	str. 84
O vi vsi, ki greste po poti	str. 85
Doba avtomobila	str. 90
Smrt, kje sedaj je zmaga tvoja	str. 101
Odlomki iz zgodovine slov. naselbin v Ameriki	str. 104, 146, 167
Češčenje Male cvetke	str. 134
Govori o kolektah	str. 169, 201, 243, 280, 304
Preko Atlantika življenja	str. 173
Križ ali revolver?	str. 184
Obisk pri vzhodnih patriarhah	str. 187, 216
Okrožnica "Misericordissimus Redemptor"	str. 198, 233
Sličice iz Istre	str. 215
Porcijunkula	str. 229
O hvaležnosti	str. 242
† Prevzv. nadškof S. Cimino, O.F.M.	str. 244
Rojstvo Marijino	str. 263
Nove fonografske plošče	str. 265, 327, 359
Sv. Francišek v senci sv. Križa	str. 267
Obisk v notranjosti Karmela v Lisieux	str. 269, 300
Božji človek, sveti Francišek	str. 293
Leon XIII. in slovanski Vzhod	str. 294
Govor o Kristusu — Kralju	str. 296
Sedem Marijinih besed	str. 311, 339, 370
Dan vstajenja	str. 329
Romanje v Kevelaer	str. 330
Leon Veliki, umrl l. 461 po Kr.	str. 337
Kaj pravi znanost k čudežem	str. 341, 373
Za može in žene	str. 343, 374
Francišek in betlehemske Dete	str. 357
Govor sv. Leona Vel. na božični dan	str. 361

IV. Razno.

Glasovi od Marije Pomagaj in Iz našega ofisa	str. 27, 60, 91, 119, 157, 191, 218, 250, 281, 315, 346, 376.
Tomažev kot	str. 25
Iz naše ameriške literature	str. 64
Najbednejšim v pomoč	str. 72
Urednikova prošnja	str. 97
Vesti iz naših naselbin	str. 107
Kako je kaj z našimi cerkv. organizacijami?	str. 112
Misijonske vesti	str. 117, 154
Romarski shodi pri Mariji Pomagaj v Lemontu	str. 123
Tudi prispevek k zgodovini ameriških Slovencev (prva stran v majniški številki.)	
Za Marijo	str. 133
Odmevi z grička Assisi	str. 181
Ob desetletnici angl. vlade v Palestini	str. 190
Molitev k sv. Cirilu in Metodu	str. 203
Novice od blizu in daleč	str. 209, 246, 271
O slovanski vzajemnosti	str. 217
Kako je pri slov. sestrah v Lemontu	str. 236, 277
Zahvala in prošnja	str. 245
Chicaški deček za guvernerja Smitha	str. 279
Listnica uredništva	str. 196, 299
Iz urednikove torbe	str. 335
Škof Slomšek — prvi slov. svetnik	str. 339
Slovenskemu narodu v Ameriki	str. 365
Vabilo na naročbo Cvetja!	str. 369
Čenjenim prijateljem Lemonta	str. 371
Kako se imamo na gričku Assisi	str. 375
Naši mladini	str. 114, 136, 179, 222, 254, 288, 319, 349, 380

Kakšno pohištvo imate?

Kakšno je v hiši pohištvo (oprava), tako je tudi stanovanje. Moderno pohištvo naredi moderno stanovanje.

V hiši ne sme biti ne preveč in ne premalo pohištva, ampak ravno zadosti. Potem je stanovanje lepo in imate dovolj prostora za komodno sprehajanje. Pohištvo (oprava) mora biti pa tudi taka, da se strinja s prostorom in namenom, potem bo v vaši hiši red in dober okus, ker bo vse v skladu z določenim namenom.

Ali je danes v vaši hiši vse tako? Ali bi se ne dobil še prostor za nov komad pohištva? Poglejte dobro vse okoli po vaših kotih, morda se dobi prostor za gugalni stol ali pa kaj drugega.

Imate li tla dobro pokrita? Mogoče je treba Linoleuma ali pa pogrinjale (Rugs) in drugih takih stvari, ki izboljšujejo vaše sobe in zmanjšajo gospodinjska dela.

In kako je z vašo posteljo, imate ji dobro blazino? Posebno v zimskem času je to zelo potrebno, ker vas greje, in počitek na novi blazini je vse kaj drugega, kakor na stari in potlačeni.

Tudi mogoče veste za katerega fanta in dekleta, ki se mislita poročiti? Za take imamo prav fino pohištvo in vse, kar se potrebuje. Cene pri nas so najugodnejše in poštena trgovina. Vedno nas brez skrbi priporočajte, mi bomo gledali, da bodo odjemalci dobili vse v pravih cenah in pravo blago. V naklonjenost se priporočamo:

A. Grdina & Sons

6019 ST. CLAIR AVE.,

CLEVELAND, OHIO

(Vsem ki se pripeljejo do nas, da kupijo blago, povrnemo potne stroške.)

Ako hočeš dobro samemu sebi in svojemu dragemu ranjkemu

ne odlašaj več, temveč pošlji čim prej svoj prispevek za Apostolat sv. Frančiška: 50c za eno leto, ali \$10.00 enkrat za vselej. Posluži se v ta namen priloženega kupona ter ga izpolni

.....

se želim vpisati v Apostolat sv. Frančiška. Če vpišeš ranjkega, napravi zraven imena križec.

Plaçam za vselej .....

Plaçam letno .....

.....
Ime darovavca.

OBOJE POTREBUJEŠ:

SONCE IN TRINERJEVO VINO

Hamilton, Ohio., Dev. 28, 1926. — Neizrečeno sem bila slaba. Komaj 105. f. sem tehtala. Danes pa sem zdrava ko riba, tek se mi vrača in teža. Kdor me bo prašal, kaj me je ozdravelo, vsakemu bom priznala:

Triner's Bitter Wine

vam očičuže črevesje, je ohrani čiste in v redu. Je najboljšo zdravilo proti slabemu teku, zaprtju, glavobolu, nervoznosti in vsem drugim notranjim nerednostim.

STEKLENICA ZA POSKUŠNJO.

Joseph Triner Co.

1333-45 SO. ASHLAND AVENUE
CHICAGO, ILL.

Brez skrbi

vlagajo vlagatelji pri nas svoje prihranke. Za varnost in dobičkanost vlog skrbimo že več kakor 45 let.

Kaspar American State Bank

1900 Blue Island Ave.

Chicago, Ill.

OTTO KASPAR, predr

Vsem rojakom po Chicagi priporočam svojo grocerijo.

JOHN KORENCHAN

2313 SO. LINCOLN ST., CHICAGO, ILL.

Točna postrežba, najzmernejše cene in vedno sveže blago.

JOSEPH PERKO

2011 West 22nd Street Chicago, Ill.

SLOVENSKA TRGOVINA S ČEVLJI.

Najboljše blago. — Čevlji za vso družino.

Phone Canal 7172-3

PARK VIEW WET WASH LAUNDRY CO.

FRANK GRILL

1727-31 West 21st Street Chicago, Ill.

MATH KREMESEC

1912 West 22nd St., Chicago, Ill.

— SLOVENSKI MESAR —

Zaloga svežega mesa.

Phone: Canal 6319

Prejeli smo
DRUŽINSKO PRATIKO ZA LETO 1929.

Zanimiva je po vsebini.

Stane samo 25c.

Naročite jo, dokler je v zalogi.

Pišite po njo na:

KNJIGARNA "AMER. SLOVENEK"

1849 West 22nd Street, Chicago, Ill.